

Evandjelje po Ivanu

Krist, Vječna Riječ

¹ U početku je postojao On koji bijaše Riječ. On je bio s Bogom i bio je Bog.

² U početku je bio kod Boga.

³ Stvorio je sve što postoji, i ne postoji ništa što nije On stvorio.

⁴ U njemu bijaše Život i taj je Život svjetlo ljudima.

⁵ To svjetlo prodire kroz tamu i tama ga nikada ne može ugasi.

⁶ Bog je poslao Ivana Krstitelja

⁷ da svima govori o svjetlu kako bi svatko mogao povjerovati na temelju njegova svjedočanstva.

⁸ Sam Ivan nije bio svjetlo; on je bio tek svjedok koji je trebao govoriti o svjetlu.

⁹ Onaj koji je istinito svjetlo što prosvjetljuje svakog čovjeka došao je na svijet.

¹⁰ Iako je stvorio svijet, kad je došao, svijet ga nije prepoznao.

¹¹ Došao je vlastitom narodu i nisu ga prihvatili.

¹² Ali svima onima koji su povjerovali u njega i prihvatili ga dao je pravo da postanu Božjom djecom jer su se pouzdali u njegovo ime da ih spasi.

¹³ Svi koji povjeruju u njega ponovno se rađaju, ali ne tjelesnim rođenjem koje dolazi od ljudske strasti ili od čovjekove volje, nego od Boga.

¹⁴ Tako je On, koji bijaše Riječ, postao čovjekom i živio je ovdje na zemlji, među nama. Bio je pun

milosti i istine. A mi smo vidjeli njegovu slavu, slavu Očeva Sina jedinca.

¹⁵ Ivan je za njega svjedočio vičući: “To je onaj za kojega sam vam govorio: Dolazi za mnom netko mnogo veći od mene jer je postojao prije mene.”

¹⁶ Svi smo primali od njegove punine, milost za milošću.

¹⁷ Mojsije je donio Zakon, dok su po Kristu došle istina i milost.

¹⁸ Boga, zapravo, nitko nikad nije vidio osim njegova jedinorođenoga Sina—Boga—jer je on iz Očevih njedara i govorio nam je o Ocu.

Svjedočanstvo Ivana Krstitelja

(Mt 3:1-12; Mk 1:2-8; Lk 3:1)

¹⁹ Ovo je Ivanovo svjedočanstvo: Židovi poslaše svećenike i njihove pomoćnike iz Jeruzalema da upitaju Ivana tko je on.

²⁰ On je otvoreno priznao: “Ja nisam Krist.”

²¹ “A tko si onda?” pitali su ga. “Jesi li Ilija?”

“Nisam”, odgovori on.

“Jesi li Prorok?”*

“Nisam.”

²² “Pa tko si onda? Reci nam da možemo odgovoriti onima koji su nas poslali. Što imaš reći o sebi?”

²³ On im odgovori:

“Ja sam glas koji viče u pustinji:

‘Pripremite put za Gospodnji dolazak!’
kako je prorokovao Izaija.”

²⁴ Izaslanici bijahu farizeji.

* **1:21** Vidjeti: Ponovljeni zakon 18:15, 18.

²⁵ Upitaju ga: “Ako nisi Krist, ni Ilija, ni Prorok, odakle ti pravo da krstiš?”

²⁶ “Ja krstim vodom”, rekao im je Ivan, “ali ovdje među vama nalazi se netko koga još niste upoznali.

²⁷ On će uskoro započeti svoju službu među vama, a ja mu nisam dostojan ni robom biti.”†

²⁸ To se dogodilo u Betaniji, s one strane Jordana na kojoj je Ivan krstio narod.

Isus, Jaganjac Božji

²⁹ Sutradan Ivan ugleda Isusa kako mu prilazi, pa reče: “Pogledajte! Evo Jaganjca Božjega koji odnosi grijeh svijeta!

³⁰ Ovo je taj za kojega sam rekao: ‘Dolazi za mnom čovjek koji je mnogo veći od mene jer je postojao prije mene.’

³¹ Nisam znao da je on taj, ali ovdje sam i krstim vodom zato da bih ga objavio izraelskom narodu.”

³² Zatim Ivan posvjedoči: “Vidio sam Svetog Duha gdje silazi u obliku goluba i ostaje na njemu.

³³ Nisam znao da je on taj”, ponovi on, “ali kad me je Bog poslao da krstim, rekao mi je: ‘Kad vidiš čovjeka na kojega silazi Sveti Duh i ostaje na njemu—znaj da je to onaj kojega tražiš. To je onaj koji krsti Svetim Duhom.’

³⁴ Vidio sam da se to dogodilo ovomu čovjeku i zato svjedočim da je on Božji Sin.”‡

Prvi učenici

(Mt 4:18-22; Mk 1:16-20; Lk 5:1-11)

† **1:27** U grčkome: *odvezati sandale*. ‡ **1:34** U nekim rukopisima: *Božji izabranik*.

³⁵ Sutradan je Ivan stajao s dvojicom svojih učenika,

³⁶ a Isus je onuda prolazio. Ivan ga ugleda i reče: “Pogledajte! Evo Jaganjca Božjega!”

³⁷ Kad su to čula dvojica njegovih učenika, okrenu se i pođu za Isusom.

³⁸ Isus se okrene i spazi ih kako ga slijede. “Što hoćete?” upita ih.

“Rabbi (to znači: Učitelju), gdje stanuješ?” odgovore oni pitanjem.

³⁹ “Dođite i vidjet ćete”, reče im. I tako pođu s njime do mjesta gdje je stanovao i ostanu ondje od četiri sata poslijepodne do večeri.

⁴⁰ Jedan od dvojice koji su čuli što je Ivan rekao i pošli za Isusom bio je Andrija, brat Šimuna Petra.

⁴¹ Andrija najprije ode potražiti brata i kaza mu: “Našli smo Mesiju (to znači: Krista)!”

⁴² I dovede Petra da upozna Isusa. Isus ga pomnjivo pogleda i reče mu: “Ti si Šimun, Ivanov sin, ali zvat ćeš se Kefa (to znači: PetarŠ)!”

⁴³ Sutradan Isus odluči poći u Galileju. Susretne Filipa i reče mu: “Pođi za mnom!”

⁴⁴ Filip bijaše iz Betsaide, iz Petrova i Andrijina rodnoga grada.

⁴⁵ Filip pak potraži Natanaela i reče mu: “Našli smo Mesiju, onoga o kojemu su pisali Mojsije i Proroci. To je Isus, Josipov sin, iz Nazareta.”

⁴⁶ “Iz Nazareta!” poviče Natanael. “Može li odande doći što dobro?” “Samo dođi i uvjeri se”, reče mu Filip.

⁴⁷ Dok su se približavali, Isus ga ugleda i reče: “Evo poštenoga čovjeka, pravog Izraelca.”

⁴⁸ “Otkud znaš kakav sam?” upita Natanael.

Isus mu odgovori: “Vidio sam te pod smokvom prije nego te je Filip našao.”

⁴⁹ Nato mu Natanael odgovori: “Učitelju, ti si Božji Sin! Ti si kralj Izraela!”

⁵⁰ “Zar vjeruješ samo zato što sam ti rekao da sam te vidio pod smokvom?” upita Isus. “Vidjet ćeš i više od toga.

⁵¹ Gledat ćete, zaista vam kažem, kako se otvara nebo i kako anđeli Božji uzlaze i silaze nad Sinom Čovječjim.”*

2

Svadba u Kani

¹ Dva dana poslije bila je svadba u Kani Galilejskoj, a ondje bijaše i Isusova majka.

² Isus i njegovi učenici također su bili pozvani.

³ Za vrijeme slavlja potrošila se sva zaliha vina, pa majka reče Isusu: “Nemaju vina.”

⁴ “A što bi ti od mene htjela?” odgovori joj Isus. “Moje vrijeme još nije došlo.”

⁵ Njegova majka reče slugama: “Učinite sve što vam kaže!”

⁶ Bilo je ondje šest kamenih posuda. Njih su Židovi rabili za obredno pranje, a u svaku je stalo stotinjak litara.*

⁷ Isus reče slugama da posude do vrha napune vodom.

* **1:51** Vidjeti: Postanak 28:10-17.

* **2:6** U grčkome: *dvije do tri mjere* (75 do 113 litara). Psalam 69:10.

⁸ Kad su to učinili, reče im: “Sada zahvatite i odnesite ravnatelju stola.” I oni odnesu vino.

⁹ Ravnatelj stola nije znao odakle je vino, ali sluge jesu. Ravnatelj okusi vodu pretvorenu u vino i pozove mladoženju.

¹⁰ “Vino je izvrsno”, reče. “Ti nisi kao drugi. Domaćin obično najprije nudi najbolje vino, a poslije, kad se svi napiju, daje im lošije. Ali ti si čuvao najbolje vino za kraj!”

¹¹ To čudo u Kani Galilejskoj bilo je prvo javno očitovanje Isusove slave i božanske sile. I njegovi učenici povjeruju da je on zaista Mesija.

¹² Nakon svadbe Isus ode na nekoliko dana u Kafarnaum sa svojom majkom, braćom i učenicima.

Isus tjera trgovce iz Hrama

(Mt 21:12-13; Mk 11:15-17; Lk 19:45-46)

¹³ Približila se godišnja svetkovina, Židovska Pasha, pa Isus ode u Jeruzalem.

¹⁴ U dvorištu Hrama zatekne trgovce kako prodaju žrtvene volove, ovce i golubove te mjenjače novca kako sjede za stolovima.

¹⁵ Isus zasuču uže u bič te ih sve istjera iz Hrama, istjera ovce i volove, mjenjačima prospe sav novac po podu, a stolove im prevrne.

¹⁶ Prodavačima golubova reče: “Nosite to oдавde! Ne pravite sajmište od kuće mojega Oca!”

¹⁷ Njegovi se učenici tada prisjete proročanstva iz Svetog pisma: “Izjeda me revnost za tvoj dom.”

¹⁸ “Kojim ih pravom tjeraš van?” pitali su ga Židovi. “Ako imaš ovlast za to, pokaži nam neko čudo kao dokaz.”

¹⁹ Isus im odgovori: “Srušite ovaj Hram, a ja ću ga za tri dana podignuti.”

²⁰ “Što?!” poviču oni. “Taj se Hram gradio četrdeset šest godina, a ti ćeš ga podignuti u tri dana?”

²¹ Ali Isus je govorio o hramu svojega tijela.

²² Kad je uskrsnuo, njegovi su se učenici sjetili da je to htio reći, pa su shvatili da se ono što je naveo iz Svetog pisma zaista odnosilo na njega i da se sve obistinilo.

²³ Mnogi su povjerovali da je on zaista Mesija jer su vidjeli čuda koja je učinio u Jeruzalemu u vrijeme Pashe.

²⁴ Ali Isus u njih nije imao povjerenja jer ih je dobro poznao.

²⁵ Nitko mu nije trebao govoriti kakav je čovjek jer je dobro poznao ljudsku nutrinu.

3

Isus i Nikodem

¹ Bio je ugledni židovski vjerski vođa po imenu Nikodem, farizej.

² Jedne noći dođe razgovarati s Isusom. “Učitelju”, reče on, “mii znamo da te je Bog poslao da nas poučiš. Tvoja su čuda dovoljan dokaz za to jer nitko ne može činiti takva djela ako Bog nije s njim.”

³ Isus mu odgovori: “Zaista ti kažem –tko se nanovo ne rodi odozgor, nikada neće vidjeti Božjega kraljevstva!”

⁴ “Pa kako se čovjek može nanovo roditi kad je već star? Ne može se odrastao čovjek vratiti u majčinu utrobu i nanovo se roditi!” reče mu Nikodem.

⁵ Isus odgovori: “Zaista ti kažem: Ne rodi li se čovjek iz vode i Duha,* ne može ući u Božje kraljevstvo!

⁶ Ljudi mogu dati samo ljudski život, ali Sveti Duh rađa novi život s neba;

⁷ nemoj se zato čuditi što ti kažem da se morate nanovo roditi odozgora.

⁸ Kao što čuješ vjetar a ne znaš odakle dolazi ni kamo ide, tako je sa svakim tko je rođen od Duha.”

⁹ “Kako je to moguće?” upita Nikodem.

¹⁰ Isus mu odgovori: “Pa ti si židovski učitelj, a to ne razumiješ!

¹¹ Zaista ti kažem: Govorimo ono što znamo i svjedočimo o onome što smo vidjeli, a ipak nam ne vjerujete.

¹² Ako mi ne vjerujete kad vam govorim o onome što se događa ovdje na zemlji, kako ćete mi vjerovati budem li vam govorio što se zbiva na nebu?

¹³ Jer nitko nije uzišao na nebo osim Sina Čovječjega,† koji je s neba sišao.

¹⁴ I kao što je Mojsije u pustinji podignuo zmiju od mjedi, tako i ja, Sin Čovječji, moram biti uzdignut

¹⁵ da svatko tko povjeruje u mene ima vječni život.

¹⁶ Bog je toliko volio svijet da je dao svojega jedinorođenog Sina da nijedan koji u njega vjeruje ne pogine, nego da ima vječni život.

* **3:5** Grčka riječ za *duh* također znači i *vjetar*. † **3:13** Neki rukopisi dodaju: *koji živi u nebu*.

¹⁷ Jer Bog nije poslao svojega Sina na svijet da svijet osudi, nego da se svijet spasi po njemu.

¹⁸ Neće biti suda za one koji vjeruju u njega. Ali oni koji u njega ne vjeruju već su osuđeni jer nisu vjerovali u jedinoga Božjeg Sina.

¹⁹ Osuđeni su zbog ovoga: svjetlo je došlo s neba na svijet, ali su ljudi više voljeli tamu nego svjetlo jer su im djela bila zla.

²⁰ Oni mrze svjetlo jer žele grijesiti u tami. Klone se svjetla da se njihovi grijesi ne razotkriju i da ne budu kažnjeni.

²¹ Ali oni koji čine istinu rado dolaze k svjetlu da se vidi kako čine ono što Bog od njih traži.”

Ivan Krstitelj iskazuje čast Isusu

²² Nakon toga Isus sa svojim učenicima ode u pokrajinu Judeju. Tu se s njima zadržao neko vrijeme i krstio.

²³ U to je vrijeme Ivan Krstitelj krstio ljude u Enonu, blizu Salima, jer ondje bijaše mnogo vode, a ljudi su dolazili k njemu da ih krsti.

²⁴ Bilo je to prije nego što su Ivana bacili u tamnicu.

²⁵ Neki se Židov počne s Ivanovim učenicima prepirati oko krštenja.

²⁶ Oni zato dođu k Ivanu te mu rekoše: “Učitelju, onaj kojega si susreo na drugoj strani Jordana—onaj za kojega si rekao da je Krist—također krsti pa svi odlaze onamo umjesto k nama.”

²⁷ Ivan odgovori: “Nitko ne može ništa činiti ako mu to s neba nije dopušteno.

²⁸ Moj je posao pripremiti put tom čovjeku, tako da svi idu k njemu. Znao sam vam otvoreno

rekao da ja nisam Krist i da sam tu samo da mu pripravim put.

²⁹ Mnoštvo ide za onime što ga najviše privlači—mladenka će ondje gdje joj je mladoženja. Njegovi prijatelji, koji su uz njega, s njime se vesele. Ja sam mladoženjin prijatelj i moja je radost upravo postala potpunom.

³⁰ On treba sve više rasti, a ja se sve više umanjivati.

³¹ On je došao s neba i veći je od svijua. Ja sam sa zemlje, pa je moje shvaćanje ograničeno na zemaljske stvari. Jer tko dolazi s neba, on je iznad svih.

³² On svjedoči o onome što je vidio i čuo, a tako malo ih vjeruje što im govori.

³³ Oni pak koji su povjerovali njegovu svjedočanstvu, potvrđuju da je Bog istinit.

³⁴ On je poslan od Boga, govori Božje riječi, jer je Božji Duh na njemu bez mjere.

³⁵ Otac voli svojeg Sina i predao mu je vlast nad svime.

³⁶ Svi koji se pouzdaju u Božjega Sina da ih spasi imaju vječni život, a oni koji ga ne slušaju neće nikada imati vječni život, već gnjev Božji ostaje na njima.”

4

Isus i Samarijanka

¹ Kad je Gospodin saznao da su farizeji čuli kako on, Isus, krsti više učenika nego Ivan,

² iako ih nije on osobno krstio, nego učenici,

³ ode iz Judeje i vrati se u pokrajinu Galileju.

⁴ Na putu je morao proći kroz Samariju.

⁵ Došao je do samarijskoga sela Sihara, blizu zemljišta koje je Jakov dao svojem sinu Josipu.

⁶ Tu se nalazio Jakovljevi zdenac. Umoran od dugotrajnog hodanja, Isus je tako sjedio pokraj zdenca. Bilo je to oko podneva.

⁷ Ubrzo zatim dođe po vodu neka Samarijanka i Isus ju zamoli: "Daj mi da se napijem!"

⁸ Bio je sam jer su njegovi učenici otišli u grad kupiti hrane.

⁹ "Ti si Židov, a ja Samarijanka. Kako to da od mene tražiš vode?" upita žena. Židovi se, naime, nisu družili sa Samarijancima.

¹⁰ Isus odgovori: "Kad bi ti samo znala kakav ti dar nudi Bog i tko sam ja koji te tražim piti, tražila bi od mene žive vode i ja bih ti je dao."

¹¹ "Gospodine, pa ti nemaš ni kabla ni užeta", reče mu ona, "a zdenac je vrlo dubok. Odakle živa voda?"

¹² Osim toga, zar si veći od našeg praoca Jakova, koji nam je dao ovaj zdenac? Kako možeš nuditi bolju vodu od ove koju su pili on i njegovi sinovi i kojom su napajali stoku?"

¹³ Isus odgovori: "Tko god pije tu vodu, opet će ožednjeti.

¹⁴ A tko pije vodu koju ću mu ja dati, nikada više neće ožednjeti. Štoviše, ta će voda u njemu postati nepresušnim izvorom koji struji u vječni život."

¹⁵ "Gospodine, molim te", reče žena, "daj mi te vode da više nikad ne ožednim i da ne moram više ovamo dolaziti po vodu!"

¹⁶ "Idi i dovedi svojeg muža, pa se vrati ovamo!" reče joj Isus.

17 “Ali ja nemam muža”, odgovori žena. “Dobro si kazala: nemaš muža!” reče Isus.

18 “Jer si imala pet muževa, a nisi vjenčana ni s ovim s kojim sada živiš. Istinu si rekla.”

19 “Gospodine,” reče žena, “vidim da si prorok.

20 Zašto vi Židovi tvrdite da se Bogu treba klanjati jedino u Jeruzalemu, kad su mu se naši preci klanjali na ovoj gori?”

21 Isus joj odgovori: “Vjeruj mi, ženo, dolazi vrijeme kad više neće biti potrebno štovati Oca ni na ovoj planini ni u Jeruzalemu.

22 Vi Samarijanci ne znate onoga kojemu se klanjate, a mi Židovi ga znamo jer spasenje dolazi od Židova.

23 Ali dolazi vrijeme—već je stiglo—kad će se pravi klanjatelji klanjati Ocu u duhu i istini. Bog želi takve klanjatelje.

24 Bog je Duh i oni koji mu se klanjaju moraju mu se klanjati u duhu i istini.”

25 “Znam da će jednoga dana doći Mesija, zvani Krist—Pomazanik”, reče žena. “Kada on dođe, sve će nam objasniti.”

26 Tada joj Isus reče: “Ja, koji govorim s tobom, sam Mesija.”

27 Nato stignu njegovi učenici. Začude se što razgovara sa ženom, ali ga nitko ne upita: “O čemu govoriš?”, ili: “Zašto razgovaraš s njom?”

28 Žena tada ostavi svoju posudu kraj zdenca pa ode u grad i svima reče:

29 “Dođite vidjeti čovjeka koji mi je rekao sve što sam dosad učinila! Da to nije Krist?”

30 I ljudi su dolazili iz grada da ga vide.

³¹ U međuvremenu su ga učenici nudili: “Rabbi, jedi!”

³² “Neću,” odgovarao im je, “ja imam hrane za koju vi i ne znate.”

³³ “Zar mu je netko već donio jelo?” pitali su učenici jedan drugoga.

³⁴ Isus im tada objasni: “Moja je hrana činiti volju onoga koji me poslao i dovršiti njegovo djelo.

³⁵ Vi kažete da rad na žetvi neće početi dok ne mine ljeto, a to je tek za četiri mjeseca. No pogledajte oko sebe! Prostrana polja bjelasaju se svuda i već su spremna za žetvu.

³⁶ Žeteoci će biti dobro plaćeni, a plod njihove žetve su ljudi koji su dobili vječni život. Kakve li radosti i za sijače i za žeteoce!

³⁷ Istinita je izreka da jedan sije, a drugi žanje.

³⁸ Ja sam vas poslao da žanjete ondje gdje se niste trudili—drugi su naporno radili, a vi ste dobili plod njihova truda.”

Obraćanje Samarijanaca

³⁹ Mnogi Samarijanci iz toga grada povjerovali su u njega zbog ženina svjedočanstva: “Rekao mi je sve što sam dosad činila!”

⁴⁰ Kad su Samarijanci došli k njemu, zamolili su ga da ostane kod njih. I ostao je ondje dva dana.

⁴¹ Tada ih je još mnogo više povjerovalo kad su ga čuli govoriti.

⁴² A ženi su kazali: “Sada vjerujemo jer smo ga i sami čuli, a ne zbog onoga što si nam ti ispričala. On je zaista Spasitelj svijeta!”

Isus iscjeljuje činovnikova sina

⁴³ Dva dana nakon toga Isus ode odande u Galileju.

⁴⁴ Sam Isus bijaše rekao da prorok nema časti u vlastitom zavičaju.

⁴⁵ Ali Galilejci su ga lijepo primili jer su za svetkovanja Pashe bili u Jeruzalemu i vidjeli njegova čudesna djela.

⁴⁶ Putujući Galilejom, stigao je u grad Kanu, gdje bijaše pretvorio vodu u vino. U gradu Kafarnaumu bio je neki kraljevski činovnik čiji je sin bio bolestan.

⁴⁷ Kad je čuo da je Isus došao iz Judeje i da putuje kroz Galileju, ode u Kanu te zamoli Isusa da dođe u Kafarnaum i iscijeli mu sina na samrti.

⁴⁸ Isus reče: “Vi zaista nećete vjerovati ne vidite li znakove i čudesa.”

⁴⁹ Kraljevski ga je činovnik preklinjao: “Gospodine, molim te, dođi dok mi dijete nije umrlo!”

⁵⁰ “Idi kući,” reče mu Isus, “sin ti je živ.” Čovjek povjeruje Isusovim riječima i uputi se doma.

⁵¹ Dok je još bio na putu, susretne svoje sluge koji su nosili vijest da mu je dijete živo.

⁵² Upita ih kada se dječak počeo osjećati bolje, a oni mu rekoše: “Jučer poslijepodne oko jedan sat groznica mu je naglo minula.”

⁵³ Otac shvati da je to bilo upravo onda kad mu je Isus rekao: “Sin ti je živ.” Činovnik i svi njegovi ukućani povjeruju u Isusa.

⁵⁴ Bilo je to drugo čudo koje je Isus učinio u Galileji vraćajući se iz Judeje.

5

Isus iscjeljuje bogalja

¹ Nakon toga Isus se vrati u Jeruzalem na židovski vjerski blagdan.

² U gradu se, blizu Ovčjih vrata, nalazio ribnjak s pet natkrivenih trijemova, koji se na hebrejskome zove Bethesda.

³ Pod trijemovima je ležalo mnoštvo bolesnika—sakatih, slijepih i uzetih—čekajući da se uzbiba voda

⁴ jer je anđeo Gospodnji silazio s vremena na vrijeme i gibao vodu, a onaj tko bi nakon toga prvi ušao u vodu ozdravio bi ma od čega bolovao.

⁵ Tu je ležao neki bogalj, bolestan već trideset osam godina.

⁶ Kad ga Isus spazi i dozna kako dugo boluje, upita ga: “Želiš li ozdraviti?”

⁷ “Ne mogu ozdraviti, Gospodine,” reče čovjek, “jer nemam nikoga da mi pomogne ući u ribnjak kad se voda uzburka. Dok ja pokušavam sići do nje, uvijek me netko pretekne.”

⁸ Isus mu reče: “Ustani, uzmi nosila i idi kući!”

⁹ Čovjek tog trenutka ozdravi. Uzme svoj ležaj i počne hodati uokolo. Toga je dana, međutim, bila subota.

¹⁰ Židovski vođe stoga prigovoriše iscijeljenom čovjeku: “Ne smiješ raditi u subotu! Noseći taj ležaj, kršiš zakon!”

¹¹ “Onaj koji me ozdravio reče mi: ‘Uzmi svoj ležaj i idi!’ ” odgovori čovjek.

¹² “Tko je taj koji ti je takvo što rekao?” pitali su.

¹³ Iscijeljeni čovjek to nije znao. Isus je nestao u mnoštvu jer je ondje bilo mnogo svijeta.

¹⁴ Poslije ga Isus pronađe u Hramu i reče mu: “Ozdravio si; ne griješi više da te ne bi i što gore snašlo!”

¹⁵ Čovjek tada ode i reče židovskim vođama da je Isus taj koji ga je iscijelio.

Isus tvrdi da je Božji Sin

¹⁶ Zbog toga Židovi počеше optuživati Isusa da krši zakon o suboti.

¹⁷ Isus im odgovori: “Moj Otac neprestano radi, a ja slijedim njegov primjer.”

¹⁸ Od tada su ga židovski vođe još revnije nastojali smaknuti jer ne samo da je kršio njihov zakon o suboti nego je i o Bogu govorio kao o svojem Ocu izjednačujući se tako s njime.

¹⁹ Isus im reče: “Zaista vam kažem: Sin sam od sebe ne može učiniti ništa. Radi samo ono što vidi da radi i Otac, i to na jednak način.

²⁰ Jer Otac voli Sina i pokazuje mu sve što sam čini. Sin će učiniti još mnogo veća čuda nego što je ozdravljenje ovoga čovjeka; čudom ćete se čuditi.

²¹ Od mrtvih će podignuti one koje zaželi, upravo kao što i Otac uskrisuje mrtve i oživljuje ih.

²² A Otac prepušta Sinu svaku osudu.

²³ Tako će svi slaviti Sina, baš kao što slave i Oca. Tko ne iskazuje čast Božjemu Sinu, kojega je on poslao, sigurno ne proslavlja ni Oca.

²⁴ Zaista vam kažem, svatko tko sluša moju poruku i tko vjeruje onome koji me poslao ima vječni život i nikada neće biti osuđen za svoje grijehe jer je već prešao iz smrti u život.

²⁵ I zaista vam kažem da dolazi vrijeme, zapravo je već došlo, kad će mrtvi čuti glas Božjega Sina i oni koji ga poslušaju, živjet će.

²⁶ Otac ima život u sebi i svojem je Sinu dao da ima život u sebi.

²⁷ Dao mu je i vlast da sudi jer je on Sin Čovječji.

²⁸ Ne čudite se tomu! Uistinu dolazi vrijeme kad će svi mrtvi u grobovima čuti glas Božjega Sina

²⁹ i ponovno će ustati—oni koji su činili dobro, na uskrsnuće u život, a koji su činili zlo, na uskrsnuće u propast.

³⁰ Ali ja ne mogu učiniti ništa a da ne upitam Oca. Sudim kako mi je rečeno i moj je sud savršeno pravedan jer ne tražim vlastitu volju, nego sudim prema volji onoga koji me je poslao.”

Svjedočanstva o Isusu

³¹ “Kad bih ja sam za sebe svjedočio, moje svjedočanstvo ne bi bilo vjerodostojno,

³² ali netko drugi svjedoči za mene i uvjeravam vas da je to što on o meni kaže istinito.

³³ Poslali ste izaslanike da slušaju propovijedi Ivana Krstitelja; sve što je kazao o meni istina je.

³⁴ Ali najtočnije svjedočanstvo o meni ne dolazi od čovjeka, iako sam vas podsjetio na Ivanovo svjedočanstvo kako biste povjerovali u mene i spasili se.

³⁵ Ivan je bio svjetiljka koja je gorjela i svijetlila, a vi ste htjeli neko vrijeme uživati u njegovoj svjetlosti.

³⁶ Ja, međutim, imam veće svjedočanstvo od Ivanova: djela koja činim. Otac mi je dao da ih činim i ona svjedoče o tomu da me je Otac poslao.

³⁷ I sam je Otac svjedočio za mene. Vi niste nikada čuli njegov glas ni vidjeli njegovo lice.

³⁸ Njegova riječ ne prebiva u vama jer ne vjerujete meni, koga vam je poslao.

³⁹ Vi proučavate Sveto pismo jer mislite da će vam ono dati vječni život. Ono upućuje na mene.

⁴⁰ A vi ipak nećete doći k meni da biste primili vječni život.

⁴¹ Ne primam slave od ljudi

⁴² jer znam da u sebi nemate Božje ljubavi.

⁴³ Znam to jer sam vam došao u Očevo ime, a vi me odbijate primiti iako vrlo spremno prihvaćate one koji dolaze samo u vlastito ime.

⁴⁴ Kako biste i mogli vjerovati kad rado primete časti jedni od drugih, a ne marite za to da steknete čast od jedinoga Boga?

⁴⁵ Neću, međutim, ja biti taj koji će vas zbog toga optužiti pred Ocem. Optužit će vas Mojsije. Da, Mojsije u koga se uzdate.

⁴⁶ Jer kad biste vjerovali Mojsiju, koji je pisao o meni, vjerovali biste i meni.

⁴⁷ A kako ne vjerujete onomu što je on napisao, nije čudno da ne vjerujete ni mojim riječima!”

6

Isus hrani pet tisuća ljudi

(Mt 14:13-21; Mk 6:30-44; Lk 9:10-17)

¹ Nakon toga Isus prijeđe na drugu stranu Galilejskog jezera (to jest, Tiberijadskog mora).

² Golemo ga je mnoštvo posvuda slijedilo jer su gledali čuda koja je činio iscjeljujući bolesnike.

³ Isus se popne na goru i sjedne sa svojim učenicima.

⁴ Bližio se židovski blagdan Pashe.

⁵ Podignuvši pogled, Isus ugleda silno mnoštvo ljudi kako se penje prema njemu. On upita Filipa: “Čime ćemo, Filipe, kupiti kruha da nahranimo sav taj narod?”

⁶ Kušao ga je jer je već znao što će učiniti.

⁷ Filip mu odgovori: “Trebalo bi nam cijelo bogatstvo* da svatko dobije samo malo hrane!”

⁸ Tada Andrija, brat Šimuna Petra, reče:

⁹ “Ovdje je neki dječak s pet ječmenih kruhova i dvije ribice. Ali što je to za toliki narod?”

¹⁰ “Neka ljudi sjednu!” zapovjedi Isus. I cijelo mnoštvo—samo je muškaraca bilo oko pet tisuća—posjeda na prostranu livadu.

¹¹ Zatim Isus uzme kruhove, zahvali Bogu pa ih razdijeli ljudima koji su sjedili. Potom to učini i s ribama. I svi su se do sita najeli.

¹² “A sad pokupite ostatke,” reče Isus učenicima, “tako da ništa ne propadne.”

¹³ Dvanaest su košara napunili ostacima preostalih mnoštvu koje se nahranilo s pet ječmenih kruhova.

¹⁴ Kad su ljudi shvatili kakvo je silno čudo Isus učinio, povikali su: “On je zaista Prorok† koga očekujemo!”

¹⁵ Kad je Isus znao da su ga spremni pograbiti i učiniti svojim kraljem, ode ponovno u goru, posve sam.

* **6:7** U grčkome: *dvjesto denara*. † **6:14** Vidjeti: Ponovljeni zakon 18:15, 18.

Isus hoda po vodi

¹⁶ Uvečer siđu njegovi učenici na obalu da ga pričekaju.

¹⁷ No kako je već pao mrak, a Isus se još nije vratio, ukrcaju se u lađu i upute na drugu stranu jezera, prema Kafarnaumu.

¹⁸ More je bilo uzburkano jakim vjetrom.

¹⁹ Kad su otplovili kojih pet kilometara[‡] od obale, iznenada opaze Isusa kako hoda po vodi prema lađi. Prestraše se,

²⁰ no on im reče: “Ne bojte se! Ja sam!”

²¹ Htjeli su ga uzeti na lađu, ali lađa se odmah nađe na obali prema kojoj su plovili.

Isus, kruh života

²² Drugoga se jutra na obali s druge strane jezera počelo okupljati mnoštvo iščekujući da vidi Isusa. Ljudi su znali da se Isus nije ukrcao s učenicima u lađu i da su oni isplovili bez njega.

²³ U blizinu onog mjesta na kojemu su jeli kruh pošto je Gospodin zahvalio Bogu stiglo je nekoliko lađica iz Tiberijade.

²⁴ Kad su ljudi vidjeli da ondje nema ni Isusa ni njegovih učenika, ukrkali su se u lađe i otplovili na drugu stranu jezera, u Kafarnaum, ne bi li pronašli Isusa.

²⁵ Kad su stigli onamo, pronašli su ga i upitali: “Učitelju, kad si došao ovamo?”

²⁶ Isus im odgovori: “Vi uistinu želite biti sa mnom jer ste se nasitili onih kruhova, a ne zato što ste razumjeli značenje čuda koja sam činio.

[‡] **6:19** U grčkome: *25 do 30 stadija* (4,6 do 5,5 km).

²⁷ Radite, ali ne za propadljivu hranu, već za hranu koja ostaje za vječni život što će vam ga dati Sin Čovječji. Jer ga je Bog Otac za to ovlastio.”

²⁸ “Što nam je činiti da bismo radili djela koja Bog traži?” pitali su.

²⁹ “Djelo je Božje da vjerujete u onoga koga je on poslao”, odgovori Isus.

³⁰ “Kakav ćeš nam znak dati”, pitali su, “da bismo ga vidjeli i povjerovali ti? Kakvo ćeš djelo učiniti?”

³¹ Uostalom, naši su preci jeli manu dok su putovali pustinjom! U Svetom pismu stoji: ‘Dao im je za jelo kruh s neba.’ ”Š

³² Isus im reče: “Zaista vam kažem, nije vam Mojsije dao kruh s neba, nego Otac moj daje vam istinski kruh s neba.

³³ Pravi je Božji kruh onaj koga je Bog poslao s neba i koji svijetu daje život.”

³⁴ “Gospodine,” kazaše, “daj nam uvijek toga kruha.”

³⁵ Isus im odgovori: “Ja sam kruh života. Tko dolazi k meni, neće nikad više ogladnjeti. Koji vjeruju u mene, neće ožednjeti nikada.

³⁶ Ali, kao što vam rekoh, gledali ste me, a ipak ne vjerujete.

³⁷ Ali svi oni koje mi je Otac dao, doći će k meni a takve sigurno neću odbaciti.

³⁸ Jer ja sam sišao s neba da vršim volju Boga koji me poslao, a ne svoju volju.

³⁹ A Božja je volja da ne izgubim nijednoga od onih koje mi je on dao, nego da ih u posljednji dan uskrisim u vječni život.

⁴⁰ Jer je volja mojeg Oca da svatko tko vidi njegova Sina i tko vjeruje u njega ima vječni život te da ga ja uskrisim u posljednji dan.”

⁴¹ Židovi su počeli mrmljati protiv njega zato što je o sebi rekao: “Ja sam kruh koji je sišao s neba.”

⁴² “Pa to je Isus, Josipov sin”, govorili su. “Znamo mu i oca i majku. Kako sad može reći: ‘Sišao sam s neba?’ ”

⁴³ Ali Isus im odgovori: “Ne prigovarajte međusobno!

⁴⁴ Nitko ne može doći k meni ako ga ne privuče Otac koji me je poslao, a ja ću sve takve oživjeti u posljednji dan.

⁴⁵ Kao što je zapisano u Svetome pismu: ‘Svi će biti učenici Božji.’* Kojima Otac govori i koji primaju njegovu pouku, doći će k meni.

⁴⁶ To ne znači da je netko vidio Oca, jer sam ga jedini vidio ja koji od njega dolazim.

⁴⁷ Zaista vam kažem, tko vjeruje u mene, ima vječni život.

⁴⁸ Ja sam kruh života.

⁴⁹ Vaši su preci jeli manu u pustinji, ali svi su poumimali.

⁵⁰ Ovaj kruh s neba, međutim, svakomu tko ga jede daje vječni život.

⁵¹ Ja sam živi kruh koji je sišao s neba. Jede li tko ovaj kruh, živjet će zauvijek. Kruh koji ću ja dati jest moje tijelo što ću ga predati za život svijeta.”

* **6:45** Izaija 54:13.

⁵² Nato se Židovi počnu međusobno prepirati govoreći: “Kako nam ovaj može dati svoje tijelo za jelo?”

⁵³ Isus im zato ponovno reče: “Zaista vam kažem, ne jedete li tijela Sina Čovječjega i ne pijete li njegove krvi, ne možete u sebi imati vječni život!

⁵⁴ Ali tko god jede moje tijelo i pije moju krv, ima vječni život i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan.

⁵⁵ Jer je moje tijelo prava hrana, a moja krv pravo piće.

⁵⁶ Tko jede moje tijelo i tko pije moju krv, ostaje u meni i ja ostajem u njemu.

⁵⁷ Kao što me je poslao živi Otac i kao što ja živim zaradi Oca, tako će i oni koji mene blaguju živjeti zaradi mene.

⁵⁸ Ja sam pravi kruh koji je sišao s neba, a ne onakav kakav su jeli vaši oci i svejedno pomrli. Tko jede ovaj kruh, živjet će zauvijek.”

⁵⁹ To je rekao poučavajući u sinagogi u Kafarnaumu.

Mnogi učenici napuštaju Isusa

⁶⁰ Mnogi njegovi učenici kazaše: “To su vrlo teške riječi. Tko bi razumio što je htio reći?”

⁶¹ Isus je znao da njegovi učenici prigovaraju pa im reče: “Zar vas to sablažnjava?”

⁶² A što ćete pomisliti ako vidite Sina Čovječjega kako se vraća u nebo?

⁶³ Sveti Duh je taj koji daje vječni život. Ljudskim naporima ne može se ništa postignuti. A same riječi koje sam vam rekao jesu Duh i život.

⁶⁴ Pa ipak, neki od vas mi ne vjeruju.”

Jer je Isus od početka znao tko u njega ne vjeruje i tko je onaj koji će ga izdati.

⁶⁵ I još reče: “Na to sam mislio kad sam vam rekao da nitko ne može doći k meni ako ga Otac ne privuče.”

⁶⁶ Mnogi se učenici tada povuku i nisu ga više slijedili.

⁶⁷ Tada se Isus okrene Dvanaestorici i upita ih: “Hoćete li i vi otići?”

⁶⁸ Šimun Petar mu odgovori: “Gospodine, kome da odemo? Samo ti imaš riječi koje daju vječni život,

⁶⁹ a mi vjerujemo i znamo da si ti Svetac Božji!”

⁷⁰ Zatim im Isus reče: “Sâm izabrah vas Dvanaesticu, a ipak je jedan od vas đavao.”

⁷¹ Govorio je o Judi, sinu Šimuna Iškariotskoga, jednome od Dvanaestorice koji ga je poslije izdao.

7

Isus i njegova braća

¹ Nakon toga je Isus obilazio Galileju. Htio je izbjegnuti Judeju, gdje su ga židovski vođe kanili ubiti.

² Približavao se Blagdan sjenica, jedan od židovskih godišnjih blagdana,

³ pa su ga njegova braća nagovarala da ode u Judeju na svetkovinu. “Otiđi odavde u Judeju, tako da tvoji učenici mogu vidjeti čudesa koja činiš”, rekoše mu.

⁴ “Ne možeš postati slavnim kad se ovako skrivaš. Ako si tako velik, dokaži to svijetu!”

⁵ Jer mu ni njegova braća nisu vjerovala.

⁶ “Moje vrijeme još nije došlo,” odgovori im Isus, “ali vi možete otići kad god zaželite jer je za vas vrijeme uvijek pogodno.

⁷ Svijet vas ne mrzi, ali mene mrzi jer svjedočim o njemu da su mu djela zla.

⁸ Samo vi idite, a ja ću doći poslije jer se još nije ispunilo moje vrijeme.”

⁹ Tako im reče i ostane u Galileji.

Isus javno poučava u Hramu

¹⁰ Ali pošto su njegova braća otišla na proslavu, pođe i on, samo kradomice.

¹¹ Židovski vjerski vođe pokušali su ga pronaći na svetkovini i neprestano su zapitkivali je li ga tko vidio.

¹² O njemu se u narodu mnogo raspravljalo. Jedni su govorili: “On je divan!” dok su drugi tvrdili: “Nije; obmanjuje narod!”

¹³ Ali nitko ga se nije usudio javno zagovarati jer su se ljudi bojali židovskih vjerskih vođa.

¹⁴ A Isus usred svetkovine ode u Hram i počne javno propovijedati.

¹⁵ Kad su ga čuli, židovski se vođe iznenade. “Kako on tako dobro poznaje Sveto pismo, a nikada nije pohađao naše škole?” pitali su se.

¹⁶ Nato im Isus reče: “Moja pouka nije od mene, nego od onoga koji me je poslao.

¹⁷ Želi li tko činiti njegovu volju, znat će je li moje učenje od Boga ili govorim sam od sebe.

¹⁸ Tko iznosi vlastite zamisli, traži slavu za sebe, ali tko želi iskazati čast onome koji ga je poslao, taj je istinit i u njemu nema nepravdnosti.

¹⁹ Nije li vam Mojsije dao Zakon? Pa ipak nitko se od vas ne drži Zakona! Štoviše, pokušavate me ubiti!”

²⁰ “Opsjeo te zloduh!” odgovori mu svjetina. “Tko bi te htio ubiti?”

²¹ Isus im odvrati: “U subotu sam iscijelio čovjeka i to vas je zaprepastilo.

²² Ali i vi radite subotom kad provodite Mojsijev zakon o obrezanju. Taj je običaj, zapravo, stariji od Mojsijeva zakona; on potječe od praotaca.

²³ Ako dakle pravi trenutak za obrezanje vaših sinova padne u subotu, obaviti ćete ga da ne biste prekršili Mojsijev zakon. Zašto onda mene osuđujete što sam u subotu posve iscijelio onoga čovjeka?

²⁴ Ne sudite prema onome što vidite, već pravedno prosuđujte.”

Je li Isus Mesija

²⁵ Neki su Jeruzalemti međusobno govorili: “Nije li to onaj kojega žele ubiti?

²⁶ A evo, ovdje javno propovijeda i ništa mu ne kažu. Ne znači li to možda da su naši poglavari ipak shvatili kako je on uistinu Krist?

²⁷ Ali ipak, kako bi to bilo moguće? Jer za ovoga znamo gdje je rođen, a kad se pojavi Krist, nitko neće znati odakle dolazi.”

²⁸ Nato Isus, koji je poučavao u Hramu, poviče: “Vi me dakle poznajete i znate odakle dolazim? Nisam ja došao sâm od sebe, nego od Istinitoga koji me je poslao, i njega vi ne poznajete.

²⁹ Poznajem ga jer sam bio s njime i on me je poslao k vama.”

³⁰ Od tada su židovski poglavari vrebali da ga uhvate, ali ga ipak nitko nije ni taknuo jer još nije došlo njegovo vrijeme.

³¹ Ipak, mnogi iz mnoštva povjerovali su u njega. “Kakva bi još čuda trebalo očekivati od Krista kad dođe a da ih ovaj već nije učinio?” govorili su.

³² Kad su farizeji čuli kakvo je raspoloženje u mnoštvu, skupa sa svećeničkim poglavarima pošalju stražare da uhvate Isusa.

³³ Ali Isus im reče: “Još ću neko vrijeme biti ovdje s vama, a onda ću se vratiti onome koji me je poslao.

³⁴ Tražit ćete me, ali me nećete naći, i nećete moći onamo gdje ću ja biti.”

³⁵ Ta je izjava zbunila židovske vođe. “Kamo ovaj kani otići a da mi onamo ne možemo?” pitali su se. “Možda misli otići iz zemlje među rasijane Židove i poučavati Grke?

³⁶ Na što misli kad kaže da ćemo ga tražiti, a da ga nećemo naći i: ‘Nećete moći onamo gdje ću ja biti?’”

Isus obećava živu vodu

³⁷ Na posljednji, veliki dan blagdana Isus poviče mnoštvu: “Ako je tko žedan, neka dođe k meni i neka pije!

³⁸ Jer Sveto pismo kaže da će iz nutrine svakoga tko u mene vjeruje poteći rijeke žive vode.”

³⁹ Govorio je o Svetom Duhu koji će biti dan svima koji vjeruju u njega. Ali Sveti Duh još nije bio dan jer se Isus još nije vratio u svoju slavu.

Podjela i nevjera

⁴⁰ Kad je mnoštvo to čulo, neki su kazali: “Ovaj je čovjek sigurno Prorok.”*

⁴¹ Drugi su rekli: “On je zaista Krist!” A bilo ih je koji su mislili: “Ne, on ne može biti Krist! Zar će Krist doći iz Galileje?”

⁴² Ne kaže li Sveto pismo da će se Krist roditi od kraljevske Davidove loze, u Betlehemu, gdje se i David rodio?”†

⁴³ Tako u mnoštvu zbog njega nastaje podjela.

⁴⁴ Neki su ga pokušali uhvatiti, ali ga nitko nije ni dirnuo.

⁴⁵ Stražari iz Hrama, poslani da ga uhvate, vrate se svećeničkim poglavarima i farizejima, a oni ih upitaju: “Zašto ga niste doveli?”

⁴⁶ “Još nitko nikada nije govorio kao taj čovjek”, odgovore im oni.

⁴⁷ “Pa nije valjda i vas zaveo?” okome se na njih farizeji.

⁴⁸ “Je li itko od nas židovskih poglavara ili farizeja povjerovao da je on Krist?”

⁴⁹ Ali vjeruje mu glupa svjetina koja ne poznaje Zakon. Oni su ionako prokleti!”

⁵⁰ Tada progovori Nikodem, židovski vođa koji je jednom došao Isusu na razgovor:

⁵¹ “Zar naš Zakon sudi čovjeku prije nego što se sasluša i ne ustanovi što je učinio?” upita on.

⁵² “Zar si i ti bijedni Galilejac? Pogledaj u Sveto pismo i sam se uvjeri da iz Galileje ne dolazi nikakav prorok!” odgovore mu.

⁵³ Sastanak je tada prekinut i svi su se razišli domovima.

* **7:40** Vidjeti: Ponovljeni zakon 18:15, 18. † **7:42** Vidjeti: Mihej 5:1.

8

Preljubnica

¹ Isus se vrati na Maslinsku goru,

² no rano sljedećeg jutra opet dođe u Hram. Mnoštvo se ubrzo okupi oko njega, a on sjedne i počne ih poučavati.

³ Dok je govorio, židovski poglavari i farizeji dovedu mu neku ženu uhvaćenu u preljubu. Postave ju ispred radoznaloga mnoštva.

⁴ “Učitelju,” rekoše Isusu, “ova je žena zatečena u sâmome činu preljuba.

⁵ Mojsijev nam zakon kaže da bismo ju trebali kamenovati. Što ti na to kažeš?”

⁶ Htjeli su ga navesti da kaže nešto zbog čega bi ga mogli optužiti, ali Isus se samo sagnuo i počeo pisati prstom po prašini.

⁷ Kako su i dalje zahtijevali da im odgovori, on se uspravi i reče im: “Pa dobro, kamenujte ju—ali neka prvi baci kamen na nju onaj od vas koji još nikada nije zgriješio!”

⁸ Zatim se ponovno sagne i nastavi pisati po tlu.

⁹ A vjerski se poglavari krišom razidu jedan po jedan, počevši od najstarijega. Isus ostane ispred mnoštva sam sa ženom.

¹⁰ Opet se uspravi i reče joj: “Gdje su tvoji tužitelji, ženo? Zar te nijedan nije osudio?”

¹¹ “Nijedan, Gospodine”, odgovori žena.

A Isus joj reče: “Ni ja te ne osuđujem. Idi i ne griješi više!”

Isus, svjetlo svijeta

¹² Isus ponovno reče narodu: “Ja sam svjetlo svijeta. Tko me slijedi, neće se spoticati u tami, već će imati svjetlo koje vodi u život.”

¹³ Farizeji mu odgovore: “Ti svjedočiš sam o sebi i zato što govoriš nije istina!”

¹⁴ Isus reče: “Govorim istinu, iako svjedočim sam o sebi, jer znam odakle sam došao i kamo idem. A vi to ne znate.

¹⁵ Vi o meni sudite prema ljudskim mjerilima, ali ja nikoga ne osuđujem.

¹⁶ A i kad bih sudio, bio bi to potpuno pravedan sud jer nisam sâm—uza me je Otac koji me poslao.

¹⁷ Vaš Zakon kaže da svjedočanstvo dvojice, ako je istovjetno, valja prihvatiti kao istinito.*

¹⁸ Evo, ja svjedočim za sebe, a moj je Otac koji me je poslao drugi svjedok.”

¹⁹ “Gdje ti je Otac?” upitaju ga. Isus im odgovori: “Ne znate tko sam ja, pa ne znate ni tko mi je Otac. Kad biste mene poznavali, znali biste i njega.”

²⁰ Isus je sve to rekao u riznici dok je poučavao u Hramu. Pa ipak, nisu ga uhitili jer još nije došlo njegovo vrijeme.

Upozorenje nevjernicima

²¹ Poslije im Isus ponovno reče: “Ja odlazim, a vi ćete me tražiti i umrijet ćete u svojem grijehu. Kamo ja idem, vi ne možete doći.”

²² Židovi se nato stanu pitati: “Da se možda ne kani ubiti? Na što je mislio kad je rekao: ‘Kamo ja idem, vi ne možete doći?’”

²³ On im tada reče: “Vi ste odozdol, a ja sam odozgor. Vi ste od ovoga svijeta, a ja nisam.

* **8:17** Vidjeti: Ponovljeni zakon 19:15.

24 Eto, zato sam rekao da ćete umrijeti u svojim grijesima. Jer ne povjerujete li da sam onaj koji kažem da jesam, umrijet ćete u svojim grijesima.”

25 “Reci nam tko si”, tražili su. On odgovori: “Ja sam onaj koji vam od početka i tvrdim da jesam.†

26 Imao bih mnogo toga za vas kazati i osuditi vas za mnogošto, ali neću jer govorim samo ono što mi kaže onaj koji me poslao, a on je Istiniti.”

27 Oni, međutim, nisu razumjeli da im govori o Ocu.

28 Stoga Isus reče: “Kad podignete Sina Čovječjega na križ, shvatit ćete da sam ja taj i da vam nisam govorio vlastite misli, nego samo ono što me je Otac naučio.

29 Onaj koji me je poslao sa mnom je. Ne ostavlja me samoga zato što uvijek činim ono što je njemu ugodno.”

30 Mnogi koji su ga čuli da to govori povjeruju u njega.

Isus i Abraham

31 Tada Isus reče Židovima koji su mu povjerovali: “Uistinu ste moji učenici ako živite onako kako vam kažem.

32 Upoznat ćete istinu, a istina će vas osloboditi.”

33 “Ali mi smo Abrahamovi potomci”, kazaše oni. “Nikad nismo nikome robovali. Kako to misliš—‘oslobodit će vas’?”

34 Isus im odgovori: “Svi ste vi robovi grijeha.

35 Rob nema stalnog mjesta u obitelji, ali sin joj zauvijek pripada.

36 Ako vas, dakle, Sin oslobodi, zaista ćete biti slobodni.

† 8:25 Ili: *Zašto vam uopće i govorim?*

³⁷ Znam da ste Abrahamovi potomci, ali ipak me neki od vas žele ubiti jer moja riječ ne nalazi odjeka u vašim srcima.

³⁸ Govorim vam ono što sam vidio kad sam bio kod Oca. Ali vi ipak slijedite savjet svojega oca.”

³⁹ “Naš je otac Abraham”, odgovore oni. “Da vam je Abraham otac,” reče im Isus, “slijedili biste njegov dobar primjer.[‡]

⁴⁰ Umjesto toga, pokušavate me ubiti—samo zato što sam vam govorio istinu koju sam čuo od Boga. Takvo što Abraham nikad nije učinio!

⁴¹ Ne; kad tako postupate, slušate svojega pravog oca.” “Nismo mi rođeni iz preljuba—naš pravi otac je sâm Bog”, odgovore mu.

⁴² Isus im reče: “Kad bi bilo tako, voljeli biste i mene jer sam od Boga izišao i došao k vama. Nisam sâm došao, nego me je on poslao.

⁴³ Zašto ne možete shvatiti što vam govorim? Zato što niste kadri slušati moju riječ.

⁴⁴ Jer vam je otac đavao, pa volite činiti zlo koje on čini. On je od početka ubojica i mrzi istinu, jer u njemu nema ni trunka istine. Kad laže, govori što je njegovo jer je lažac i otac laži.

⁴⁵ Zato meni ne vjerujete kad vam govorim istinu.

⁴⁶ Koji mi od vas može dokazati i jedan jedini grijeh? Ako vam govorim istinu, zašto mi ne vjerujete?

⁴⁷ Komu je Otac Bog, rado sluša Božje riječi. Vi ih ne slušate zato što niste njegova djeca.”

[‡] **8:39** U nekim rukopisima: *Ako ste djeca Abrahamova, slijedite njegov primjer.*

48 “Nismo li mi dobro rekli da si Samarijanac i da si opsjednut zloduhom?”

49 Isus reče: “Nisam ja opsjednut zloduhom, već poštujem svojeg Oca, a vi me prezirete.

50 Ionako ne tražim da sebe proslavim. Bog tako želi i On je sudac.

51 Zaista vam kažem, tko sluša moje riječi, nikada neće vidjeti smrti.”

52 “Sad znamo da te opsjeo zloduh”, rekoše mu židovski vođe. “Abraham je umro kao i proroci, a ti pak tvrdiš da onaj koji sluša tvoje riječi neće vidjeti smrti!

53 Zar si ti veći od našeg oca Abrahama, koji je umro? I od proroka, koji su pomrli? Pa kime se ti praviš?”

54 Isus im tada reče: “Hvalim li sâm sebe, to ništa ne vrijedi—no mene proslavlja moj Otac. Za njega vi tvrdite da je vaš Bog,

55 a uopće ga ne poznajete. Ali ja ga poznajem. Kad bih rekao da ga ne poznajem, bio bih lažac kao i vi. No istina je da ga poznajem i da slušam njegove riječi.

56 Vaš se otac Abraham radovao mojemu dolasku. Vidio ga je i jako se razveselio.”

57 Židovski poglavari rekoše: “Nemaš još ni pedeset godina, a kažeš da si vidio Abrahama!”§

58 Isus im odvrati: “Zaista vam kažem, Ja jesam,* još prije nego što je Abraham i rođen.”†

§ 8:57 U nekim rukopisima: *Kako možeš reći da te Abraham vidio?*

* 8:58 *Ja jesam* ime je kojim je Bog sebe nazvao u Starome zavjetu.

† 8:58 U grčkome: *...prije nego je Abraham postao, Ja jesam.*

⁵⁹ Nato židovski poglavari pograbe kamenje da ga ubiju, ali Isus kradomice iziđe iz Hrama.

9

Isus vraća vid čovjeku slijepomu od rođenja

¹ Prolazeći onuda, ugleda čovjeka slijepoga od rođenja.

² Učenici ga zapitaju: “Učitelju, zašto se ovaj čovjek rodio slijep? Zbog svojih grijeha ili zbog grijeha svojih roditelja?”

³ “Ni zbog svojih, ni zbog roditeljskih grijeha,” odgovori Isus, “već zato da se na njemu očituju Božja djela.

⁴ Dok je dan, treba da radimo djela onoga koji me je poslao. Bliži se tama u kojoj prestaje svako djelo.

⁵ Ali dok sam na svijetu, svjetlo sam svijeta.”

⁶ Zatim pljune na zemlju, od pljuvačke načini blato, premaže njime slijepčeve oči

⁷ i reče mu: “Idi i operi se u ribnjaku Siloamu.” (Siloam znači “Poslan”.) Čovjek ode kamo ga je poslao, umije se i vrati se gledajući.

⁸ Susjedi i svi oni koji su ga prije poznavali kao slijepog prosjaka pitali su jedni druge: “Zar je to onaj slijepi prosjak?”

⁹ Jedni su govorili: “Jest”, a drugi opet: “Nije; to ne može biti isti čovjek, ali neobično mu je sličan.”

Prosjak je pak tvrdio: “Ja sam taj isti čovjek.”

¹⁰ Nato ga zapitaše kako to da vidi. “Što ti se dogodilo?”

11 “Neki je čovjek, imenom Isus, načinio blato, premazao mi njime oči i rekao da odem do ribnjaka Siloama i da sperem blato. Učinio sam tako i sad vidim!” ispriča im čovjek.

12 “Gdje je sada taj čovjek?” zapitaju ga. “Ne znam”, odgovori.

13 Tada bivšega slijepca odvedu farizejima.

14 Toga je dana, kad je Isus napravio blato i vratio mu vid, bila subota.

15 Farizeji su ga iznova o svemu ispitali. On im opet reče: “Premazao mi je oči blatom, a onda sam se umio i progledao!”

16 Neki farizeji kazaše: “Onda taj Isus nije od Boga jer krši subotu.” Drugi su pak rekli: “Ali kako bi običan grešnik mogao činiti takva čuda?” I tako među njima nastane velik razdor.

17 Nakon toga farizeji opet upitaju nekadašnjeg slijepca: “Što ti kažeš o tom čovjeku koji ti je vratio vid?”

“On je prorok”, odgovori čovjek.

18 Židovski poglavari nisu vjerovali da je on zaista bio slijep i da je progledao sve dok nisu dozvali njegove roditelje

19 i zapitali ih: “Je li ovo vaš sin za kojega tvrdite da se slijep rodio? Kako to da sada vidi?”

20 Roditelji odgovore: “Znamo da je ovo naš sin i da se rodio slijep.

21 Ali ne znamo što mu se dogodilo da je odjednom progledao ni tko mu je to učinio. Dovoljno je star da sam govori. Njega upitajte!”

22 Tako su rekli zbog straha od židovskih poglavara koji su objavili da će svatko tko prizna Isusa za Mesiju biti izopćen.

23 Zato odgovore: “Dovoljno je star da sam govori. Njega upitajte!”

24 Farizeji tada drugi put pozovu bivšega slijepca: “Odaj slavu Bogu, a ne Isusu jer znamo da je on grešnik.”

25 “Je li grešnik, ne znam,” odgovori čovjek, “ali jedno znam: bio sam slijep, a sada vidim!”

26 “Ali što ti je učinio?” upitaju ga. “Kako ti je vratio vid?”

27 “Već sam vam jedanput rekao, ali me niste slušali. Zašto želite opet čuti? Zar i vi kanite postati njegovim učenicima?”

28 Tada ga počnu vrijeđati: “Ti si njegov učenik, a mi smo Mojsijevi učenici.

29 Znamo da je Bog govorio Mojsiju, a za ovoga ne znamo ništa, pa čak ni odakle je!”

30 “To i jest čudno”, odgovori čovjek. “Vratio mi je vid, a vi još ne znate ni odakle je!

31 Znamo da Bog ne sluša grešnike, ali sluša one koji ga poštuju i vrše njegovu volju.

32 Nikada se još nije čulo da je tko vratio vid slijepcu od rođenja.

33 Da taj čovjek nije od Boga, ne bi mogao takvo što učiniti.”

34 “Zar ćeš nas ti učiti, koji si rođen u grijehu?” poviču oni i izbace ga iz sinagoge.

Duhovno sljepilo

³⁵ Kad je Isus čuo što se dogodilo, pronađe čovjeka i reče mu: “Vjeruješ li u Sina Čovječjega?”*

³⁶ Čovjek odgovori: “A tko je on, gospodine, da u njega vjerujem?”

³⁷ “Vidio si ga već”, reče mu Isus. “Upravo razgovara s tobom.”

³⁸ A čovjek reče: “Da, Gospodine, vjerujem!” i padne ničice pred Isusom.

³⁹ Isus tada reče: “Došao sam na osudu svijetu: da progledaju oni koji ne vide te da oslijepe oni koji vide.”

⁴⁰ Farizeji koji su ondje stajali zapitaju ga: “Tvrdiš li ti to da smo mi slijepi?”

⁴¹ “Da ste slijepi, ne biste imali grijeha”, odgovori im Isus. “Ali vaš grijeh ostaje jer tvrdite da vidite.”

10

Dobri pastir i njegove ovce

¹ “Zaista vam kažem, svatko tko u ovčinjak ne ulazi na vrata, nego se šulja preko zida, sigurno je lopov i razbojnik.

² Jer pastir ulazi na vrata.

³ Njemu vratar otvara vrata, a ovce slušaju njegov glas i dolaze mu. On svoje ovce zove imenom te ih izvodi van.

⁴ Ide pred njima, a one ga slijede jer mu poznaju glas.

⁵ Za strancem neće poći, već će od njega pobjeći jer ne poznaju glas tuđinca.”

* **9:35** U nekim rukopisima: *u Sina Božjega*.

⁶ Oni koji su čuli tu Isusovu prispodobu nisu shvatili što je njome htio reći.

⁷ Zato im ju on objasni: “Zaista vam kažem, ja sam vrata ovcima.

⁸ Svi koji su došli prije mene bili su lopovi i razbojnici. Ali prave ih ovce nisu poslušale.

⁹ Ja sam vrata. Koji su ušli kroz vrata, bit će spašeni, ulazit će i izlaziti te nalaziti zelenu pašu.

¹⁰ Nakana je lopova da ukrade, zakolje i uništi. Ja sam došao da dadem vječni život, i to da ga imaju u izobilju.

¹¹ Ja sam dobri pastir. Dobri pastir daje svoj život za ovce.

¹² Najamnik će pobjeći i napustiti ovce kad vidi da dolazi vuk jer nisu njegove i jer on nije njihov pastir. Vuk ih onda grabi i razgoni stado.

¹³ Najamnik bježi jer je unajmljen i ne mari za ovce.

¹⁴ Ja sam dobri pastir. Poznajem svoje ovce i one poznaju mene,

¹⁵ kao što Otac poznaje mene i kao što ja poznajem Oca. Ja dajem svoj život za ovce.

¹⁶ Imam i drugih ovaca, koje nisu iz ovog ovčinjaka. I njih mi valja dovesti. One će čuti moj glas, pa će tako biti jedno stado s jednim pastirom.

¹⁷ Otac me voli jer dajem svoj život da bih ga opet mogao uzeti.

¹⁸ Nitko mi ga ne može oduzeti bez mojega pristanka; dobrovoljno dajem svoj život. Imam vlast dati ga i uzeti ga natrag. Tu mi je zapovijed dao Otac.”

¹⁹ Kad to reče, Židovi opet ostanu podijeljenih mišljenja.

²⁰ Neki su govorili: “Opsjednut je zloduhom i luduje. Čemu slušati takvog čovjeka?”

²¹ “Ne govori kao da je opsjednut”, govorili su drugi. “Zar bi zloduh mogao slijepcu vratiti vid?”

Isus tvrdi da je Božji Sin

²² U Jeruzalemu bijaše zima. Svetkovao se blagdan Posvete Hrama.

²³ Isus je prolazio Salomonovim trijemom u Hramu.

²⁴ Opkole ga židovski vođe i upitaju ga: “Dokle ćeš nas držati u nedoumici? Ako si ti Krist, otvoreno nam to reci!”

²⁵ “Već sam vam rekao pa mi niste vjerovali”, odgovori im Isus. “Dokaz su djela koja činim u ime svojeg Oca.

²⁶ Ali vi mi ne vjerujete jer niste od mogega stada.

²⁷ Moje ovce slušaju moj glas, ja ih poznajem i one me slijede.

²⁸ Dajem im vječni život te neće nikad propasti. Nitko ih neće oteti iz moje ruke.

²⁹ Otac moj, koji mi ih je dao, je jači od svih. Zato ih nitko ne može ugrabiti iz Očeve ruke.

³⁰ Ja i Otac jedno smo.”

³¹ Tada židovski vođe opet pograbe kamenje da ga kamenuju.

³² Isus im reče: “Po Božjemu sam nalogu učinio mnoga dobra djela da pomognem narodu. Za koje me od tih djela želite kamenovati?”

³³ “Ne činimo to zbog dobrih djela,” odgovore oni, “već zbog svetogrđa. Običan si čovjek, a praviš se Bogom!”

³⁴ “Ne piše li u vašem Zakonu: ‘Ja rekoh, vi ste bogovi!’ ”* odgovori on.

³⁵ “Ako dakle Sveto pismo, koje se ne može promijeniti, bogovima naziva ljude kojima je upućena Božja riječ,

³⁶ zašto meni, koga je Otac poslao u svijet i posvetio, kažete da hulim zato što kažem: ‘Sin sam Božji’?

³⁷ Nemojte mi vjerovati ako ne činim djela svojega Oca.

³⁸ Ali ako ih činim, vjerujte barem tim djelima kad već meni ne vjerujete. Uvjerite se da je Otac u meni i ja u njemu.”

³⁹ Tada ga opet pokušaju uhvatiti, no on im umakne.

⁴⁰ Prijeđe na drugu stranu Jordana, na mjesto gdje je prije Ivan krstio, i ondje ostane.

⁴¹ Mnogi pođu za njim. “Ivan nije činio čudesa,” govorili su ljudi među sobom, “ali sve što je prorokao za ovog čovjeka bila je istina.”

⁴² I mnogi ondje povjeruju u njega.

11

Lazarova smrt

¹ Neki se čovjek imenom Lazar razbolio. Živio je u Betaniji sa sestrama Marijom i Martom.

² Bila je to ona Marija koja je izlila dragocjenu miomirisnu pomast na Gospodinove noge i otrla

* **10:34** Psalam 82:6. Isus je Židovima govorio na hebrejskome. Riječ *elohim* u ovome je kontekstu osim *bogovi* mogla značiti i *suci*.

ih svojom kosom.* Kako im je brat Lazar bio bolestan,

³ sestre pošalju Isusu poruku: “Gospodine, tvoj je voljeni prijatelj teško bolestan.”

⁴ Kad je Isus to čuo, reče: “Njegova bolest nije na smrt, nego na Božju slavu. Božji Sin će se ovom prigodom proslaviti.”

⁵ Iako je Isus žarko volio Martu, Mariju i Lazara,

⁶ nije odmah krenuo, nego je ostao još dva dana u mjestu u kojemu se nalazio.

⁷ Nakon dva dana napokon reče učenicima: “Hajdemo natrag u Judeju!”

⁸ Ali učenici se usprotive. “Učitelju,” rekoše mu, “zar te nisu prije nekoliko dana židovski vođe u Judeji htjeli ubiti, a ti hoćeš onamo?”

⁹ Isus odgovori: “Dvanaest ura traje dan i oni koji hodaju u svjetlu neće se spotaknuti jer vide svjetlo ovoga svijeta.

¹⁰ Koji hodaju u mraku, spotiču se jer u sebi nemaju svjetla.”

¹¹ Zatim reče: “Naš prijatelj spava, ali idem ga probuditi.”

¹² Učenici su rekli: “Gospodine, ako spava, znači da ozdravit će!”

¹³ Mislili su da Isus želi reći kako Lazar zaista spava, ali Isus je htio kazati da je umro.

¹⁴ Tada im posve otvoreno reče: “Lazar je umro.

¹⁵ Radi vas se radujem što nisam bio ondje jer će vam ovo biti nova prilika da vjerujete u mene. Hajdemo k njemu!”

* **11:2** Događaj je zabilježen u 12. poglavlju.

16 Nato Toma, zvani Blizanac, reče drugim učenicima: "Hajdemo i mi s njime umrijeti!"

17 Kad je Isus došao u Betaniju, rekoše mu da Lazar već četiri dana leži u grobu.

18 Betanija je od Jeruzalema bila udaljena otprilike tri kilometra,[†]

19 pa je mnogo Židova došlo izraziti sućut i utješiti Martu i Mariju zbog gubitka brata.

20 Kad je Marta čula da Isus stiže, pođe mu u susret, a Marija ostane u kući.

21 Marta reče Isusu: "Gospodine, da si ti bio ovdje, moj brat ne bi umro!"

22 Ali ipak znam da će ti Bog dati sve što od njega zatražiš."

23 "Tvoj će brat uskrsnuti!" reče joj Isus.

24 "Hoće", reče Marta, "kad i svi drugi, o uskrsnuću u posljednji dan."

25 "Ja sam uskrsnuće i život", reče joj Isus. "Tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će."

26 Tko god je živ i vjeruje u mene, neće nikada umrijeti. Vjeruješ li u to, Marta?"

27 "Da, Gospodine," odgovori ona, "vjerujem da si ti Krist, Božji Sin koji treba da dođe na svijet."

28 Zatim ode natrag Mariji i krišom joj reče: "Stigao je Učitelj i želi te vidjeti."

29 Kada je Marija to čula, brzo ustane i odmah pođe k njemu.

30 Isus je još bio izvan sela, na mjestu gdje ga je susrela Marta.

[†] 11:18 U grčkome: 15 stadija (približno 2,8 km).

³¹ Kada su Židovi koji su bili u Marijinoj kući i tješili je vidjeli da tako žurno odlazi, pođu za njom. Mislili su, naime, da ide na grob oplakivati brata.

³² Kad je Marija stigla do Isusa, padne pred njim ničice i reče: “Gospodine, da si ti bio ovdje, moj brat ne bi umro!”

³³ Kad Isus ugleda nju i Židove koji su došli s njom kako plaču, ostane duboko dirnut i potresen.

³⁴ “Kamo ste ga položili?” upita ih.

“Dođi i pogledaj”, odgovore.

³⁵ Isus zaplače.

³⁶ “Gledajte kako ga je volio!”, govorili su Židovi.

³⁷ A neki rekoše: “Zar taj koji je slijepcu vratio vid nije mogao spriječiti Lazarovu smrt?”

Isus podiže Lazara od mrtvih

³⁸ Isus opet ostane duboko dirnut. Uto stignu do groba. Bila je to špilja s teškim kamenom navaljenim na otvor.

³⁹ “Odmaknite kamen!” zapovjedi Isus.

Ali pokojnikova sestra Marta reče: “Gospodine, mora da je vonj već strašan jer je prošlo četiri dana otkako je umro!”

⁴⁰ “Nisam li ti rekao da ćeš, budeš li vjerovala, vidjeti Božju slavu?” upita ju Isus.

⁴¹ I tako odmaknu kamen s groba. Isus pogleda u nebo i reče: “Hvala ti, Oče, što si me uslišao.

⁴² Znam da me ti uvijek uslišavaš, ali to sam rekao zbog ovih ljudi, kako bi vjerovali da si me ti poslao.”

⁴³ Zatim glasno vikne: “Lazare, iziđi!”

⁴⁴ I Lazar iziđe—sav u povojima i lica zamotana u ručnik. Isus im reče: “Odvežite ga i pustite ga da ide!”

Zavjera protiv Isusa

(Mt 26:1-5; Mk 14:1-2; Lk 22:1-2)

⁴⁵ Kad brojni Židovi koji su bili s Marijom ugledali što se dogodilo, napokon povjeruju u njega.

⁴⁶ Ali neki odu javiti farizejima što je Isus učinio.

⁴⁷ Stoga svećenički glavari i farizeji sazovu Veliko vijeće[‡] da se dogovore što učiniti. “Što da radimo?” pitali su jedan drugoga. “Jer ovaj čovjek zaista čini čudesu.

⁴⁸ Ako ga pustimo na miru, sav će ga narod slijediti i povjerovati u njega, a onda će doći rimska vojska, pobiti nas i preuzeti vlast.”

⁴⁹ A jedan od njih, Kajfa, koji je te godine bio veliki svećenik, reče: “Ništa vi ne znate!

⁵⁰ Ne razumijete da je za vas bolje da jedan čovjek umre za narod, umjesto da sav narod izgine?”

⁵¹ Kajfa to nije rekao po vlastitoj pameti. On je te godine bio veliki svećenik te je tako prerekao da će Isus umrijeti za sav narod,

⁵² i to ne samo za izraelski narod već da bi okupio svu Božju djecu rasutu po svijetu.

⁵³ Toga dana istaknuti židovski vođe odluče ubiti Isusa.

⁵⁴ Zbog toga se Isus više nije javno kretao među Židovima, već ode u blizinu pustinje, u Efrajim, i ondje ostane s učenicima.

[‡] **11:47** U grčkome: *Sanhedrin*.

⁵⁵ Bližio se židovski blagdan Pasha, pa su mnogi ljudi dolazili u Jeruzalem nekoliko dana prije kako bi prije početka svetkovine obavili obred očišćenja.

⁵⁶ Željeli su vidjeti Isusa. Razgovarajući u Hramu, pitali su jedni druge: “Što mislite, hoće li doći na Pashu?”

⁵⁷ U međuvremenu su glavni svećenici i farizeji zapovjedili da svatko tko dozna gdje je Isus mora to odmah prijaviti kako bi ga uhvatili.

12

Isusovo pomazanje u Betaniji (Mt 26:6-13; Mk 14:3-9; Lk 7:37-39)

¹ Šest dana prije početka svetkovine Pashe Isus je stigao u Betaniju, gdje je živio Lazar kojega je uskrisio od mrtvih.

² U Isusovu čast prirede gozbu. Marta je posluživala, a Lazar je sjedio s njim za stolom.

³ Tada Marija uzme litru skupocjena nardova mirisna ulja, pomaže Isusu noge i otre ih svojom kosom. Sva se kuća napuni mirisom.

⁴ Ali Juda Iškariotski—jedan od Isusovih učenika, koji ga je poslije izdao, reče:

⁵ “Zašto se ta pomast nije prodala za trista denara i razdala siromasima?*

⁶ Nije to rekao zato što je mario za siromahe, nego zato što bijaše kradljivac koji je uzimao novac učenika za koji je bio zadužen.

* **12:5** *tristo denara.* U to je doba jednodnevna nadnica iznosila približno 1 denar.

⁷ Isus mu odgovori: “Pusti ju na miru! To je učinila da me pripremi za ukop.

⁸ Uvijek će biti siromaha, a ja neću uvijek biti s vama.”

⁹ Kad su mnogi iz Jeruzalema čuli da je Isus ondje, sjate se da bi vidjeli ne samo njega nego i Lazara kojega je Isus uskrisio od mrtvih.

¹⁰ Tada svećenički glavari odluče ubiti i Lazara

¹¹ jer su zbog njega mnogi Židovi napuštali njih i vjerovali u Isusa.

Isus ulazi u Jeruzalem

(Mt 21:4-9; Mk 11:7-10; Lk 19:35-38)

¹² Sutradan se mjestom pročulo da Isus putuje prema Jeruzalemu, pa veliko mnoštvo, okupljeno zbog Pashe,

¹³ uzme palmine grane i pođe mu u susret ulicom kličući:
“Slava Bogu!†

Blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje!

Živio kralj Izraelov!”‡

¹⁴ Isus pronade mlado magare i sjedne na njega kako bi se ispunilo proročanstvo:

¹⁵ “Ne boj se, narode izraelski!§

Evo, dolazi tvoj Kralj sjedeći na magaretu.”

¹⁶ Njegovi učenici tada još nisu shvatili da se tako ispunjuje proročanstvo. Ali kada se Isus poslije vratio u svoju slavu, u nebo, sjetili su se da se

† **12:13** U grčkome: *Hosanna!* (uzvik slavljenja koji doslovce znači “Spasi, molim te!”) ‡ **12:13** Psalam 118:26; Sefanija 3:14.

§ **12:15** U grčkome: *kćeri Sionska*.

to proročanstvo iz Svetoga pisma obistinilo pred njihovim očima.

¹⁷ A ljudi iz mnoštva koji su vidjeli kako je Isus prizvao Lazara natrag u život svjedočili su o tome drugima.

¹⁸ U susret mu iziđe silno mnoštvo ljudi jer su čuli za to nevjerojatno čudo.

¹⁹ Tada farizeji rekoše: "Ništa nismo postignuli! Pogledajte, svi odlaze za njim!"

Isus pretkazuje svoju smrt

²⁰ Neki Grci koji su došli u Jeruzalem na svetkovinu Pashe

²¹ priđu Filipu, koji je bio iz Betsaide u Galileji, pa mu rekoše: "Gospodine, htjeli bismo vidjeti Isusa."

²² Filip je to prenio Andriji, pa su onda skupa otišli kazati Isusu.

²³ Isus reče: "Došlo je vrijeme da se otkrije slava Sina Čovječjega.

²⁴ Zaista vam kažem, ne padne li pšenično zrno u tlo i ne umre li, ostaje samo. Umre li, naprotiv, donijet će mnogo roda.

²⁵ Tko voli svoj život, izgubit će ga, a tko prezre život u ovome svijetu, sačuvat će ga za vječni život.

²⁶ Svi koji žele biti mojim učenicima moraju doći i slijediti me jer moje slugе moraju biti ondje gdje sam ja. A budu li me slijedili, moj će ih Otac poštivati.

²⁷ Sad mi je duša duboko potresena. Zar da Oca molim: 'Oče, spasi me od ovoga što me čeka'? A zbog toga sam i došao!

²⁸ Oče, proslavi svoje ime!"

Tada se začuje glas s neba: “Već sam ga proslavio i opet ću ga proslaviti!”

²⁹ Kad je to čulo mnoštvo, neki pomisle da je zagrmjelo, dok su drugi kazali da je Isusu progovorio anđeo.

³⁰ Tada im Isus reče: “Glas je govorio radi vas, a ne radi mene.

³¹ Sad je vrijeme suda ovome svijetu! Sada će knez ovoga svijeta biti izbačen!

³² A kad ja budem uzdignut sa zemlje, sve ću ljude privući k sebi.”

³³ To je rekao da istakne kakvom će smrću umrijeti.

³⁴ “Uzdignut?” zaprepastilo se mnoštvo. “Iz Svetoga pisma smo učili da će Krist zauvijek živjeti. Zašto govoriš da Sin Čovječji mora biti uzdignut? Tko je taj Sin Čovječji o kojemu govoriš?”

³⁵ Isus im odgovori: “Moje će vam svjetlo još samo malo svijetliti. Hodajte u svjetlu dok još možete da vas ne preplavi tama. U mraku čovjek ne vidi kamo ide.

³⁶ Vjerujte u svjetlo, dok ga još imate, da budete djecom svjetla!” Nakon toga Isus ode i skrije se od njih.

Nevjera Židova

³⁷ Pa ipak, unatoč svim čudima koja je pred njima učinio, većina ih ipak nije vjerovala u njega.

³⁸ A upravo je to pretkazao prorok Izaija: “Gospodine, tko je povjerovao našoj poruci? Kome se objavila snaga Gospodnja?”*

* **12:38** Izaija 53:1.

39 Nisu mogli vjerovati jer je Izaija također rekao:

40 “Bog im je zaslijepio oči i otvrdnuo srca tako da očima ne vide, srcem ne razumiju, niti se meni obraćaju da ih ozdravim.”†

41 To je rekao Izaija, koji je vidio njegovu slavu i o njemu govorio.‡

42 Ipak su i mnogi židovski vođe vjerovali da je Isus Mesija, ali to nisu htjeli priznati zbog straha da će ih farizeji izopćiti iz sinagoge.

43 Ljudska im je slava bila draža od Božja.

44 Isus poviče mnoštvu: “Tko vjeruje u mene, vjeruje u onoga koji me poslao.

45 Jer kad mene gledate, vidite onoga koji me je poslao.

46 Ja, svjetlo, došao sam na svijet da svi koji u mene vjeruju više ne ostanu u tami.

47 Čuje li tko moje riječi, a ne posluša ih, neću mu ja suditi—jer sam došao spasiti svijet, a ne osuditi ga.

48 Tko me prezre i ne primi mojih riječi, imat će svojeg suca. U posljednji će mu dan suditi riječ koju sam vam navješćivao.

49 Jer ja nisam govorio sam od sebe, nego vam kazujem ono što mi je Otac zapovjedio.

50 Znam da je njegova zapovijed vječni život i kad vam govorim, govorim vam ono što je meni rekao Otac.”

13

Isus pere noge učenicima

† 12:40 Izaija 6:10. ‡ 12:41 Izaija 6:1-5.

¹ Večer uoči Pashe, znajući da je došao trenutak da ode sa zemlje svomemu Ocu i voleći svoje koji su na svijetu, Isus je vodio svoje učenike do samoga kraja.

² Za vrijeme večere davao je već dao mig Judi Iškariotskomu, Šimunovu sinu, da je to noć u kojoj će izdati Isusa.

³ A Isus, svjestan da mu je Otac predao sve u ruke, da je od Boga došao i da mu se vraća,

⁴ ustane od stola, skine gornju odjeću, opase se ručnikom,

⁵ naliže vode te počne učenicima prati noge i brisati ih ručnikom kojim se opasao.

⁶ Kad je došao do Šimuna Petra, on mu reče: "Učitelju, nećeš valjda ti meni prati noge!"

⁷ Isus mu odgovori: "Sada još ne razumiješ zašto to radim, ali jednog ćeš dana shvatiti."

⁸ "Ne," prosvjedovao je Petar, "nikad ti nećeš meni prati noge!"

"Ali ako te ne operem, ne možeš biti jedan od mojih", odgovori mu Isus.

⁹ Šimun Petar nato poviče: "Gospodine, operi mi onda i ruke i glavu, a ne samo noge!"

¹⁰ Isus odgovori: "Tko je sav okupan, ne treba mu prati drugo osim nogu da bude posve čist. Sada ste čisti, ali ipak ne svi."

¹¹ Isus je, naime, znao tko će ga izdati. Zato je i rekao: "Niste svi čisti."

¹² Kad im opere noge, ponovno se obuče, sjedne i upita: "Razumijete li što sam vam učinio?"

¹³ Vi me zovete 'Učiteljem' i 'Gospodinom'. Imate pravo! To i jesam.

14 I zato, ako sam ja, Gospodin i Učitelj, vama oprao noge, trebate i vi prati noge jedni drugima.

15 Dao sam vam primjer, činite kao što sam i ja učinio.

16 Zaista vam kažem, nije sluga veći od svojega gospodara niti je poslanik veći od onoga koji ga šalje.

17 To znate, a blago vama budete li tako i činili!”

Isus pretkazuje da će biti izdan

(Mt 26:17-30; Mk 14:12-26; Lk 22:7-23)

18 “Ne govorim o svima vama, iako dobro poznajem vas koje sam odabrao. Sveto pismo kaže: ‘Onaj koji je sa mnom blagovao, podiže se na me.’*
19 Velim vam ovo već sada, prije nego što se dogodi, da kad se dogodi, vjerujete da Ja jesam.

20 Zaista vam kažem, tko lijepo primi onoga koga ja šaljem, prima mene. A primi li tko mene, znači da je primio Oca koji me je poslao.”

21 Rekavši to, duboko potresen u duhu, Isus im otvoreno reče: “Zaista vam kažem, jedan od vas će me izdati!”

22 Učenici pogledaju jedan drugoga pitajući se na koga bi se to moglo odnositi.

23 Jedan od Isusovih učenika, onaj kojega je Isus osobito volio,† sjedio je za stolom odmah uz Isusa.

24 Šimun Petar mu dade znak da upita Isusa tko bi mogao učiniti takvo strašno djelo.

25 On se nagne prema Isusu‡ i upita ga: “Tko je taj, Gospodine?”

* 13:18 Psalam 41:10. † 13:23 Najvjerojatnije Ivan. ‡ 13:25 U grčkome: *naslonio Isusu na prsa.*

²⁶ Isus odgovori: “Kojemu dâm umočen kruh.” Umoči zatim kruh i dade ga Judi, sinu Šimuna Iškariotskoga.

²⁷ Čim Juda pojede kruh, u njega uđe Sotona. Tada mu Isus reče: “Brzo čini to što kaniš učiniti!”

²⁸ Nitko od nazočnih za stolom nije razumio zašto je Isus to rekao.

²⁹ Kako im je Juda bio blagajnik, neki pomisle da ga Isus šalje kupiti hrane za blagdane ili podijeliti novac siromašnima.

³⁰ Čim je uzeo kruh, Juda iziđe u noć.

*Isus pretkazuje da će ga se Petar odreći
(Mt 26:31-35; Mk 14:27-31; Lk 22:31-34)*

³¹ Čim je Juda izišao, Isus reče: “Sada je vrijeme da ja, Sin Čovječji, uđem u svoju slavu, a Bog će biti proslavljen svime što će se meni dogoditi.

³² Bog će me proslaviti u sebi, i to odmah.Š

³³ Draga moja djeco, kako su kratki ovi trenuci prije nego što ću morati otići i ostaviti vas! A onda, budete li me i tražili, i kao što sam rekao i Židovima: ‘Kamo ja idem, vi ne možete doći.’

³⁴ Dajem vam novu zapovijed: da volite jedni druge. Volite se međusobno onako kako sam ja volio vas.

³⁵ Budete li imali ljubavi jedni prema drugima, po tomu će svi znati da ste moji učenici.”

³⁶ “Kamo ideš, učitelju?” upita ga Šimun Petar.

Isus mu odgovori: “Sada ne možeš poći sa mnom, ali poslije ćeš me slijediti.”

Š **13:32** U nekim rukopisima: *Ako je Bog proslavljen u njemu, i Bog će njega proslaviti u sebi*

³⁷ Petar upita: “Zašto sada ne mogu s tobom? Ja sam za tebe spreman i umrijeti!”

³⁸ Isus mu odgovori: “Umrijeti za mene? Zaista ti kažem, prije nego što pijetao zakukuriče, triput ćeš zanijekati da me uopće poznaješ.”

14

Isus, Put do Oca

¹ “Neka se ne uznemiruje vaše srce! Pouzdajte se u Boga i u mene!

² U kući mojega Oca mnogo je stanova. Da nije tako, zar bih vam rekao: ‘Idem vam pripremiti mjesto’?

³ Kad odem i pripremim vam mjesto, opet ću se vratiti da vas uzmem k sebi da biste bili gdje sam ja.

⁴ A vi već znate put onamo kamo idem.”

⁵ “Ne znamo, Gospodine, ni kamo ideš”, reče Toma. “Kako bismo onda znali put onamo?”

⁶ Isus mu reče: “Ja sam put, istina i život. Nitko ne može doći Ocu osim po meni.

⁷ Kad biste mene poznavali, poznavali biste i mogeg Oca. Odsad ga poznajete i vidjeli ste ga.”

⁸ Filip mu reče: “Gospodine, pokaži nam Oca i bit ćemo zadovoljni!”

⁹ Isus odgovori: “Zar ti, Filipe, još ne znaš tko sam ja, čak ni pošto sam toliko vremena proveo s vama? Tko je vidio mene, vidio je i Oca. Zašto onda tražiš da ga vidiš?

¹⁰ Zar ne vjeruješ da sam ja u Ocu i Otac u meni? Riječi koje govorim nisu moje, nego Otac koji živi u meni čini svoja djela kroza me.

¹¹ Vjerujte mi da sam ja u Ocu i da je Otac u meni. Vjerujte barem zbog samih djela koja ste vidjeli da činim.

¹² Zaista vam kažem, tko vjeruje u mene, činit će djela kakva sam i ja činim, pa čak i veća, jer ja odlazim Ocu.

¹³ Ma što zamolili u moje ime, ja ću to učiniti da bi se Otac proslavio u Sinu.

¹⁴ Ma što zamolili u moje ime, ja ću to učiniti.

Isus obećaje Svetog Duha

¹⁵ Ako me volite, slušajte moje zapovijedi,

¹⁶ a ja ću moliti Oca i on će vam poslati drugog Utješitelja* koji vas nikad neće ostaviti:

¹⁷ Svetoga Duha, Duha Istine, kojega svijet ne može primiti jer ga ne vidi niti ga poznaje. No vi ga poznajete jer je sada uz vas i prebivat će u vama.

¹⁸ Neću vas ostaviti kao siročad. Opet ću vam doći.

¹⁹ Još samo malo i svijet me više neće vidjeti, ali vi ćete me ponovno vidjeti jer ja živim i jer ćete i vi živjeti.

²⁰ U taj ćete dan spoznati da sam ja u Ocu, da ste vi u meni i ja u vama.

²¹ Tko sluša moje zapovijedi, taj me voli; i zato što me voli, moj će ga Otac voljeti, i ja ću ga voljeti i objaviti mu se."

²² "Gospodine, zašto ćeš se objaviti samo nama, a ne i cijelom svijetu?" upita ga Juda (ne Iškariotski, već drugi učenik istog imena).

* **14:16** Ili: *Pomagača, Hrabritelja, Zastupnika, Savjetnika.*

²³ Isus mu odgovori: “Oni koji me vole, činit će što im kažem. Moj će ih Otac zato voljeti pa ćemo doći i živjeti s njima.

²⁴ A tko me ne voli, taj me i ne sluša. Riječi koje vam govorim nisu moje, nego od Oca koji me je poslao.

²⁵ To sam vam govorio dok sam još bio s vama.

²⁶ A kad Otac pošalje Utješitelja, Svetoga Duha, da me zastupa, on će vas mnogočemu naučiti i podsjetiti vas na sve što sam vam govorio.

²⁷ Ostavljam vam mir—i to svoj mir—a mir koji vam ja dajem nije mir kakav daje svijet. Zato se ne uznemirujte i ne plašite.

²⁸ Sjetite se što sam vam rekao: ‘Odlazim, ali ću vam opet doći.’ Ako me zaista volite, bit ćete sretni što idem k Ocu jer je on veći od mene.

²⁹ Rekao sam vam sve to prije nego što se dogodilo da vjerujete u mene kad se dogodi.

³⁰ Nemam više mnogo vremena govoriti vam jer se približava zli knez ovoga svijeta. On nada mnom nema vlast,

³¹ ali ja ću dragovoljno učiniti ono što Otac od mene traži kako bi svijet spoznao da ja volim Oca.

Ustanite! Hajdemo odavde!”

15

Isus, prava loza

¹ “Ja sam pravi trs, a moj je Otac vinogradar.

² On siječe svaku mladice na meni koja ne rađa rodом. Pročišćuje mladice koje donose rod kako bi dale još više roda.

³ Vi ste već očišćeni kroz riječ koju sam vam govorio.

⁴ Ostanite u meni i ja ću ostati u vama! Jer mladica ne može donijeti rod sama od sebe, otkinuta od trsa. Tako ni vi ne možete biti plodonosni ako ste odvojeni od mene.

⁵ Ja sam trs, a vi ste mladice. Tko ostane u meni i ja u njemu, donijet će velik rod. Jer bez mene ne možete ništa učiniti.

⁶ Ne ostane li tko u meni, bit će izbačen kao beskorisna mladica i osušiti se. A takve se mladice bacaju u oganj da izgore.

⁷ Ali ostanete li u meni i slušate moje zapovijedi, možete tražiti što god hoćete i dat će vam se.

⁸ Moj će se Otac proslaviti time što ćete donijeti mnogo roda i što ćete biti moji učenici.

⁹ Kao što je Otac volio mene, tako sam i ja volio vas. Ostanite u mojoj ljubavi.

¹⁰ Vršite li moje zapovijedi, ostajete u mojoj ljubavi, kao što sam ja vršio zapovijedi svojeg Oca i ostajem u njegovoj ljubavi.

¹¹ To vam kažem da biste u sebi imali moju radost i da vaša radost bude potpuna.

¹² Moja je zapovijed da volite jedni druge kao što sam ja volio vas.

¹³ A veće ljubavi nitko ne može iskazati nego da život dade za svoje prijatelje.

¹⁴ Prijatelji ste mi ako činite što vam zapovijedam.

¹⁵ Ne zovem vas više slugama jer sluga ne zna gospodarove nakane. Sada ste mi prijatelji jer sam vam kazao sve što mi je Otac rekao.

¹⁶ Niste vi mene izabrali. Ja sam izabrao vas! Odredio sam vas da idete i da rodite trajnim rodом, tako da vam moj Otac dade sve što god zatražite u moje ime.

¹⁷ Zapovijedam vam da volite jedni druge!”

Mržnja svijeta

¹⁸ “Mrzi li vas svijet, znajte da je mene mrzio prije vas.

¹⁹ Svijet bi vas volio kad biste pripadali njemu, ali ne pripadate mu jer sam vas ja izabrao iz svijeta. Zato vas svijet mrzi.

²⁰ Sjećate li se što sam vam rekao, da nije sluga veći od svojega gospodara? Pa ako su mene progonili, naravno da će i vas progoniti. Ako su slušali mene, slušat će i vas!

²¹ Svijet će vas progoniti zbog mog imena jer ne poznaju Oca koji me je poslao.

²² Da nisam došao i govorio im, oni ne bi bili krivi, ali ovako nemaju isprike za svoj grijeh.

²³ Tko mene mrzi, mrzi i mog Oca.

²⁴ Da nisam među njima činio djela koja nitko drugi nije učinio, ne bi bili krivi. A oni su sve to vidjeli, a ipak su zamrzili i mene i mog Oca.

²⁵ Time se ispunilo napisano u njihovu Zakonu: ‘Mrzili su me bez razloga.’*

²⁶ Ali poslat ću vam Savjetnika†, Duha Istine, koji dolazi od Oca i svjedočit će o meni.

²⁷ I vi ćete govoriti o meni jer ste bili sa mnom od početka.

* **15:25** Psalam 35:19; Psalam 69:5.
Pomagača, Hrabritelja, Zastupnika.

† **15:26** Ili: *Utješitelja,*

16

¹ To sam vam rekao da ne biste otpali od vjere.

² Jer će vas izopćivati iz sinagoga i doći će vrijeme kad će svatko tko vas bude ubijao misliti da služi Bogu.

³ A to će činiti zato što nikada nisu upoznali ni Oca ni mene.

⁴ To vam govorim sada da biste se, kad se to dogodi, sjetili kako sam vas upozorio. Nisam vam govorio prije jer sam znao da ću biti s vama još neko vrijeme.”

Sveti Duh na djelu

⁵ “Ali sad odlazim onomu koji me je poslao, a nitko od vas nije me ni upitao kamo idem.

⁶ Umjesto toga se žalostite zato što sam vam to rekao.

⁷ No za vas je uistinu bolje da ja odem jer ako ja ne odem, neće vam doći Utješitelj*. Ako pak odem, poslat ću ga k vama.

⁸ Kad dođe, on će dokazati svijetu zabludu s obzirom na grijeh, pravednost i sud.

⁹ Ljudi svijeta su u grijehu jer ne vjeruju u mene.

¹⁰ Moju će pravednost potvrditi Otac tako što će me uzdignuti na mjesto slave, gdje me više nećete vidjeti;

¹¹ sud dolazi zato što je knez ovoga svijeta već osuđen.

¹² Toliko toga bih vam još imao reći, ali sada to ne biste mogli podnijeti.

¹³ Kad dođe Duh Istine, uputit će vas u cjelokupnu istinu. On neće iznositi vlastite misli,

* **16:7** Ili: *Savjetnik, Pomagač, Hrabritelj, Zastupnik.*

nego će vam prenijeti ono što je čuo. Objavit će vam i ono što će se dogoditi.

¹⁴ On će me proslaviti otkrivajući vam ono što primi od mene.

¹⁵ Sve što ima Otac, moje je. Zato kažem da će vam otkriti ono što primi od mene.”

Tuga će se pretvoriti u radost

¹⁶ “Još samo malo pa ću otići i više me nećete vidjeti. No malo zatim ponovno ćete me vidjeti.”

Žalost i radost

¹⁷ Učenici su pitali jedni druge: “Kako on to misli: ‘Nećete me vidjeti, a onda ćete me opet vidjeti’? I što želi reći kad kaže: ‘Odlazim Ocu’?”

¹⁸ Što znači: ‘Još samo malo’? Ne razumijemo to.”

¹⁹ Isus je shvatio da ga žele to pitati, pa reče: “Pitate se među sobom na što sam mislio kad sam rekao: ‘Još samo malo pa ću otići i više me nećete vidjeti, no malo zatim vidjet ćete me ponovno’?”

²⁰ Zaista vam kažem, svijet će se veseliti zbog onoga što će mi se dogoditi, a vi ćete plakati i jadikovati. Ali vaša će se žalost preokrenuti u radost.

²¹ Bit će to kao i sa ženom u trudovima—žalosna je dok rađa, ali kad se dijete rodi, radosna je što je donijela novu osobu na svijet pa zaboravlja bolove koje je pretrpjela.

²² Tako je i s vama, sad se žalostite, ali ću vas opet vidjeti i razveselit ćete mi se; te vam radosti nitko neće moći uskratiti.

²³ U taj dan ništa me nećete tražiti. Zaista vam kažem, zamolite li što Oca u moje ime, dat će vam.

24 Dosad niste ništa molili u moje ime. Molite i primit ćete, da vaša radost bude potpuna.

25 O tomu sam vrlo oprezno govorio, u prispodobama, ali će doći vrijeme kad to više neće biti potrebno i kada ću vam otvoreno govoriti o Ocu.

26 Tada ćete njemu iznijeti svoje molbe u moje ime. Ne kažem da ću ja moliti za vas

27 jer vas sâm Otac žarko voli zato što ste vi mene voljeli i vjerovali da sam došao od Oca.

28 Da, izišao sam od Oca i došao na svijet, a otići ću s ovoga svijeta i vratiti se Ocu.”

29 “Sada otvoreno govoriš,” rekoše njegovi učenici, “a ne u zagonetkama.

30 Sada shvaćamo da sve znaš i da ti nitko ne mora ništa reći.[†] Zato vjerujemo da si izišao od Boga.”

31 “Vjerujete li zaista?” odgovori im Isus.

32 “No dolazi vrijeme, i već je tu, kad ćete se razbježati svaki na svoju stranu, a mene ćete ostaviti samoga. Ipak neću biti sam jer Otac je sa mnom.

33 Sve sam vam to rekao da u meni imate mir. Ovdje na zemlji imat ćete nevolje, ali ohrabrite se, ja sam pobijedio svijet!”

17

Isusova molitva

¹ Pošto je Isus sve to rekao, pogleda prema nebu i nastavi:

“Oče, došao je čas! Proslavi svojeg Sina da on može proslaviti tebe.

[†] 16:30 Ili: *da te nitko ne mora ništa pitati*

² Jer ti si mu dao vlast nad svim ljudima na zemlji. On daje vječni život svakomu koga si mu ti dao.

³ A vječni život jest spoznati tebe, jedinoga, istinitoga Boga, i Isusa Krista, koga si ti poslao.

⁴ Pronio sam tvoju slavu ovdje na zemlji čineći sve što si mi rekao da učinim.

⁵ A sada ti mene, Oče, proslavi slavom koju sam dijelio s tobom prije postanka svijeta.

Molitva za učenice

⁶ Ovim sam ljudima rekao sve o tebi. Bili su u svijetu, ali ti si mi ih dao. Zapravo su oduvijek i bili tvoji, ali dao si ih meni i poslušali su tvoje riječi.

⁷ Sad su spoznali da je sve što imam od tebe

⁸ jer sam im prenio riječi koje si mi dao. Prihvatili su ih, pa tako sigurno znaju da sam izišao od tebe i vjeruju da si me ti poslao.

⁹ Moja molitva nije za svijet, već za one koje si mi dao jer tebi pripadaju.

¹⁰ Svi oni koji su moji pripadaju tebi, i svi koji su tvoji pripadaju meni. U njima sam se proslavio.

¹¹ Sad odlazim s ovog svijeta, ostavljam ih i idem tebi. Sveti Oče, brini se za njih i dalje, očuvaj sve one koje si mi dao u svojem imenu da budu sjedinjeni baš kao i mi.

¹² Dok sam bio s njima, očuvao sam u tvom imenu sve one koje si mi dao. Čuvao sam ih da nijedan osim sina pogibli ne propadne da se obistini proročanstvo iz Svetoga pisma.

¹³ A sada idem tebi. Ovo govorim dok sam u svijetu kako bi oni u sebi imali moju radost u

svoj punini.

¹⁴ Dao sam im tvoju riječ, a svijet ih je zamrzio jer ne pripadaju svijetu, baš kao ni ja.

¹⁵ Ne molim te da ih uzmeš sa svijeta, već da ih očuvaš od zla.

¹⁶ Nisu više od ovoga svijeta, kao što ni ja nisam od svijeta.

¹⁷ Posveti ih istinom; tvoje su riječi istina.

¹⁸ Kao što si mene poslao u svijet, tako i ja njih šaljem.

¹⁹ I ja se posvećujem za njih da i oni budu posvećeni istinom.

Molitva za sve vjernice

²⁰ Ne molim te samo za ove nego i za sve koji će povjerovati u mene zbog njihova svjedočanstva.

²¹ Moja je molitva za sve njih da budu jedno, baš kao što smo ti i ja, Oče, ti u meni i ja u tebi, neka tako i oni budu jedno u nama da svijet povjeruje da si me ti poslao.

²² Ja sam im dao slavu koju si mi ti dao; da budu jedno kao što smo i mi—

²³ ja u njima, a ti u meni, da budu savršeno jedno. Tako će svijet spoznati da si me ti poslao i shvatiti da ih voliš kao što voliš mene.

²⁴ Oče, želim da budu sa mnom—svi koje si mi dao—neka gledaju moju slavu koju si mi dao jer si me volio još prije postanka svijeta!

²⁵ Pravedni Oče, svijet te ne poznaje, ali ja te poznajem. I ovi su učenici spoznali da si me ti poslao.

²⁶ Njima sam otkrio tebe i dalje ću te objavljivati da žarka ljubav kojom mene voliš bude u njima i da ja budem u njima!”

18

Isusovo uhićenje

(Mt 26:47-56; Mk 14:43-50; Lk 22:47-53)

¹ Rekavši to, Isus sa svojim učenicima prijeđe na drugu stranu potoka Kedrona te uđe s njima u maslinik.

² A izdajnik Juda poznao je to mjesto jer je Isus često onamo odlazio sa svojim učenicima.

³ Svećenički poglavari i farizeji dali su Judi četvu vojnika i stražare da odu onamo. Oni stignu do maslinika sa zapaljenim bakljama, svjetilkama i oružjem.

⁴ Isus je znao što će se sve dogoditi. On istupi pred njih i upita: “Koga tražite?”

⁵ “Isusa iz Nazareta!” odgovore oni.

“Ja sam”, reče Isus. S njima je stajao i njegov izdajnik Juda.

⁶ Kad im je rekao “Ja sam”, svi ustuknu i popadaju na zemlju.

⁷ Ponovno ih upita: “Koga tražite?”

Opet odgovore: “Isusa iz Nazareta!”

⁸ “Rekao sam vam: ja sam”, odgovori Isus. “Ja sam taj kojega tražite. Pustite druge neka idu.”

⁹ Rekao je to da bi se ispunilo proročanstvo koje je upravo spomenuo: “Nisam izgubio nijednoga od ovih koje si mi dao.”*

* **18:9** Vidjeti: Ivan 6:39; 17:12.

¹⁰ Tada Šimun Petar potegne mač i odsiječe desno uho služi velikog svećenika, koji se zvao Malko.

¹¹ Ali Isus reče Petru: “Spremi mač u korice! Zar da ne ispijem čašu koju mi je Otac dao?”

Ana ispituje Isusa

(Mt 26:57, 69-70; Mk 14:66-68; Lk 22:54-57)

¹² Tako židovski stražari s četom vojnika i njihovim zapovjednikom uhvate Isusa i svežu ga.

¹³ Odvedu ga najprije Ani, tastu Kajfe, koji je te godine bio veliki svećenik.

¹⁴ Kajfa je bio taj koji je savjetovao židovskim vođama: “Bolje da jedan čovjek umre za narod.”

Petar se prvi put odriče Isusa

¹⁵ Šimun Petar i još jedan učenik koji je poznavao velikog svećenika izdaleka su ih slijedili. Tako je taj drugi učenik mogao ući u dvorište velikog svećenika skupa s Isusom,

¹⁶ a Petar je ostao vani, pred vratima. Drugi učenik tada porazgovara sa sluškinjom koja je pazila kraj vrata pa ona uvede i Petra.

¹⁷ Ta sluškinja, vratarica, upita Petra: “Nisi li i ti jedan od Isusovih učenika?”

“Nisam”, odvrati Petar.

¹⁸ Stražari i služinčad stajali su pokraj vatre koju su naložili i grijali se jer je bilo hladno. I Petar je stajao ondje s njima grijući se.

Veliki svećenik ispituje Isusa

¹⁹ Unutra veliki svećenik počne ispitivati Isusa o njegovim učenicima i o onome što ih je poučavao.

²⁰ Isus odgovori: “Što sam poučavao, naširoko je poznato jer sam redovito poučavao u sinagogi i u

Hramu. Čuli su me svi Židovi i ništa nisam poučavao tajno a da to nisam i javno rekao.

²¹ Zašto to mene pitaš? Pitaj one koji su me slušali. Oni znaju što sam govorio!”

²² Jedan od vojnika koji je ondje stajao šakom udari Isusa po licu. “Zar se tako odgovara velikom svećeniku?” upita.

²³ “Ako sam pogrešno rekao, dokaži da je pogrešno”, odgovori Isus. “Zar ćeš udarati čovjeka samo zato što govori istinu?”

²⁴ Tada Ana pošalje svezanoga Isusa velikome svećeniku Kajfi.

Petar se drugi put odriče Isusa

(Mt 26:71-75; Mk 14:69-72; Lk 22:58-62)

²⁵ U međuvremenu, dok se Šimun Petar grijao kraj vatre, ponovno ga upitaju: “Da nisi i ti jedan od njegovih učenika?”

“Nisam!” odgovori on.

²⁶ Ali jedan od slugu velikoga svećenika, rođak onoga kojemu je Petar odsjekao uho, upita ga: “Zar te nisam vidio ondje u masliniku skupa s Isusom?”

²⁷ Petar opet zaniječe. A pijetao odmah zakukuriče.

Isus pred Pilatom

²⁸ Isusovo preslušanje pred Kajfom završilo je u rane jutarnje ure. Zatim ga odvedu u palaču rimskoga upravitelja. Njegovi tužitelji nisu sâmi onamo ulazili jer bi ih ulazak onečistio pa ne bi smjeli jesti pashalnu večeru.

²⁹ Zato Pilat, upravitelj, iziđe k njima te ih upita: “Za što optužujete ovog čovjeka?”

30 “Ne bismo ga predali tebi da nije zločinac!” odgovore oni.

31 “Onda ga odvedite i sami mu sudite po svojim zakonima”, reče Pilat.

“Ali nama nije dopušteno ubiti čovjeka!”—kazaše.

32 Time se ispunilo Isusovo proročanstvo o njegovu smaknuću.[†]

33 Tada se Pilat vrati u palaču i naredi da mu dovedu Isusa. “Jesi li ti kralj Židova?” upita ga.

34 “Jesi li se tog pitanja dosjetio sam ili su ti drugi govorili o meni?” upita ga Isus.

35 “Zar sam ja Židov?” odgovori Pilat. “Tvoj vlastiti narod i svećenički poglavari predali su te meni. Zašto? Što si učinio?”

36 Isus odgovori: “Moje kraljevstvo ne pripada ovomu svijetu. Kad bi mu pripadalo, moji bi se podanici borili da ne budem predan Židovima. Ali moje kraljevstvo nije od ovoga svijeta!”

37 Pilat upita: “Ti dakle jesi kralj?” “Ti to kažeš”, odgovori Isus. “Da, ja sam kralj; rodio sam se da bih svjedočio za istinu. Svaki onaj koji voli istinu poslušat će moj glas.”

38 Pilat upita: “A što je istina?” Tada ponovno iziđe pred židovski narod i reče im: “Ja na njemu nisam našao nikakve krivnje.

39 A vi svake godine u vrijeme Pashe imate običaj tražiti da vam pustim nekoga iz zatvora. Hoćete li da oslobodim židovskoga kralja?”

40 Ali oni nato poviču: “Ne! Ne njega, nego Barabu!” A Baraba je bio prevratnik.

[†] 18:32 Vidjeti: Ivan 12:32-33.

19

Isus osuđen na smrt

¹ Pilat tada dade Isusa izbičevati.

² Vojnici spletu krunu od trnja, stave mu je na glavu i odjenu ga u grimizni plašt.

³ “Živio kralj Židova!” rugali su mu i udarali ga po licu.

⁴ Pilat ponovno iziđe i reče Židovima: “Evo, sad ću vam ga izvesti, ali znajte da ga ja ne smatram krivim.”

⁵ Isus iziđe noseći trnovu krunu i grimizni plašt, a Pilat reče narodu: “Evo čovjeka!”

⁶ Kada su ga svećenički poglavari i židovski stražari ugledali, stanu vikati: “Raspni ga! Raspni ga!”

“Raspnite ga sami!” reče im Pilat. “Ja ne držim da je kriv.”

⁷ Židovi odgovore: “Prema našem Zakonu mora umrijeti jer se pravio Božjim Sinom.”

⁸ Kad je to čuo, Pilat se još više uplaši.

⁹ Povede Isusa natrag u palaču i upita ga: “Odakle si?” Ali Isus mu na to ne odgovori.

¹⁰ “Nećeš mi odgovoriti?” upita Pilat. “Ne shvaćaš li da imam vlast osloboditi te ili te raspeti?”

¹¹ Isus mu reče: “Ne bi ti imao nikakve vlasti nada mnom da ti nije dana odozgor. Zato je još veći grijeh onoga koji me je tebi predao.”

¹² Pilat ga je tada nastojao osloboditi, ali su mu židovski vođe rekli: “Oslobodiš li tog čovjeka, neprijatelj si caru! Tko se god izdaje za kralja, prevratnik je protiv cara.”

¹³ Na te im riječi Pilat opet izvede Isusa pa sjedne na sudačku stolicu na kamenom popločenu postolju.

¹⁴ Bilo je oko podneva, dan priprave za Pashu. Pilat reče Židovima: “Evo vašega kralja!”

¹⁵ “Smakni ga!” vikali su. “Smakni ga! Raspni ga!”

“Što?! Da raspnem vašega kralja?” upita Pilat.

“Mi nemamo kralja osim cara!” odvrate svećenički poglavari.

¹⁶ Tada im Pilat preda Isusa da se raspne.

Isusa raspinju na križ

(Mt 27:32-44; Mk 15:21-32; Lk 23:26-43)

Isusa odvedu.

¹⁷ Noseći križ, otišao je do mjesta zvanoga Lubanja, ili hebrejski: Golgota.

¹⁸ Ondje ga raspnu s još dvojicom, svakim s jedne strane, tako da je Isus bio u sredini.

¹⁹ Pilat iznad njega dade postaviti natpis: “ISUS NAZAREĆANIN, KRALJ ŽIDOVA.”

²⁰ Mnogi su Židovi pročitali taj natpis jer se mjesto na kojemu je Isus raspet nalazilo blizu grada; natpis je bio na hebrejskomu, latinskomu i grčkomu.

²¹ Svećenički poglavari rekli su Pilatu: “Neka umjesto ‘kralj Židova’ stoji: ‘Za sebe je tvrdio: “Ja sam kralj Židova.” ’ ”

²² “Neka ostane kako sam napisao!” odgovori im Pilat.

²³ Pošto su vojnici raspeli Isusa, razdijele njegovu odjeću na četiri dijela, svakomu po jedan.

Uzmu mu i košulju. Kako nije imala šava, već je bila otkana u jednome komadu,

²⁴ kazaše: “Nemojmo ju parati. Bacimo za nju kocku pa komu dopadne.” Time se ispunila riječ iz Svetoga pisma: “Razdijeliše među sobom moju odjeću, a za haljinu baciše kocku.”* Tako su i učinili.

²⁵ Nedaleko od križa stajale su Isusova majka Marija, njegova teta Marija Kleofina i Marija Magdalena.

²⁶ Kad Isus opazi svoju majku gdje stoji pokraj učenika kojega je osobito volio, reče joj: “Ženo, evo ti sina!”

²⁷ A učeniku reče: “Evo ti majke.” I od toga časa uzme ju taj učenik u svoj dom.

Isusova smrt

(Mt 27:45-56; Mk 15:33-41; Lk 23:44-49)

²⁸ Znajući da je sve svršeno, Isus reče: “Žedan sam”† da bi se ispunilo Sveto pismo.

²⁹ Ondje je stajala posuda s octom pa u ocat namoče spužvu, stave ju na izopovu trsku i primaknu Isusovim ustima.

³⁰ Kad Isus okusi ocat, reče: “Svršeno je!” Glava mu klone i on preda svoj duh.

³¹ Kako je bilo vrijeme Priprave, židovski vođe nisu htjeli da tijela raspetih ostanu na križevima i tijekom subote koja je bila velik blagdan, Pasha. Stoga zamole Pilata da zapovjedi da se raspetima prebiju noge da brže umru kako bi ih mogli skinuti s križa.

* **19:24** Psalam 22:19. † **19:28** Vidjeti: Psalam 22:16; 69:22.

³² Vojnici dođu i prebiju noge dvojici raspetih s Isusom.

³³ Kad su došli do Isusa, vidjeli su da je već mrtav, pa mu nisu prebili noge,

³⁴ nego mu jedan od vojnika kopljem probode bok iz kojega odmah poteku krv i voda.

³⁵ To je izvještaj očevica koji točno opisuje što je vidio da i vi možete vjerovati.

³⁶ Sve se to dogodilo da bi se obistinile riječi Svetoga pisma: “Nijedna mu se kost neće slomiti”[‡]

³⁷ i “Gledat će onoga koga su proboli.”[§]

Isusov ukop

(Mt 27:57-61; Mk 15:42-47; Lk 23:50-56)

³⁸ Nakon toga Josip iz Arimateje, koji je bio Isusov učenik, ali je to tajio zbog straha od židovskih vođa, zamoli Pilata da mu dopusti uzeti Isusovo tijelo. Pilat mu dopusti pa Josip dođe i skine Isusovo tijelo.

³⁹ Došao je i Nikodem, koji je posjetio Isusa noću, i donio trideset litara ulja od smirne i aloje za pomazanje tijela.

⁴⁰ Umotali su Isusovo tijelo u dugačko platno natopljeno mirisima, kako je već u Židova bio običaj pri ukopu.

⁴¹ U blizini mjesta na kojemu je Isus bio raspet nalazio se vrt s posve novim grobom u kojega još nitko nije bio položen.

⁴² Kako je grob bio blizu, a valjalo je žuriti zbog Priprave, ondje polože Isusa.

[‡] 19:36 Izlazak 12:46; Brojevi 9:12; Psalam 34:21.
Zaharija 12:10.

[§] 19:37

20

Isusovo uskrsnuće

(Mt 28:1-10; Mk 16:1-8; Lk 24:1-12)

¹ U nedjelju* rano ujutro, još za mraka, dođe na grob Marija Magdalena i opazi da je odvaljen kamen s ulaza u grob.

² Otrči stoga pronaći Šimuna Petra i još jednog učenika, koga je Isus osobito volio, pa im reče: “Uzeli su Gospodinovo tijelo iz groba i ne znam kamo su ga stavili!”

³ Petar tada iziđe s drugim učenikom te potrče prema grobu.

⁴ Drugi učenik prestigne Petra i stigne onamo prvi,

⁵ sagne se, zaviri unutra te spazi povoje od lanena platna gdje leže, ali ne uđe.

⁶ Tada pristigne i Šimun Petar pa uđe u grob. I on ugleda povoje gdje leže

⁷ i platno u koje je bila umotana Isusova glava kako presavijeno leži sa strane.

⁸ Tada je ušao i drugi učenik, vidio i povjerovao—

⁹ jer sve do tada nisu shvatili da Sveto pismo govori kako će Isus ustati od mrtvih.

¹⁰ Vrate se kući.

Isus se pojavljuje pred Marijom Magdalenom

(Mt 28:9-10; Mk 16:9-11)

¹¹ Marija se vratila na grob i stajala vani plačući. Zaplakana se sagne i zaviri u grob

* **20:1** U grčkome: *prvoga dana u tjednu.*

¹² te ugleda dva anđela obučena u bijelo kako sjede, jedan do glave, a drugi do nogu na mjestu gdje je ležalo Isusovo tijelo.

¹³ “Zašto plačeš?” upitaju anđeli.

“Zato što su mi uzeli Gospodina,” odgovori ona, “a ne znam kamo su ga stavili!”

¹⁴ Obazre se i ugleda da netko stoji iza nje. Bio je to Isus, ali ga nije prepoznala.

¹⁵ “Zašto plačeš?” upita on. “Koga tražiš?”

Ona pomisli da je to vrtlar. “Gospodine,” reče, “ako ste ga vi odnijeli, recite mi kamo ste ga stavili pa ću otići i uzeti ga.”

¹⁶ “Marijo!” reče joj Isus.

Ona se okrene prema njemu i uzvikne na hebrejskome: “Rabbuni!” (što znači: “Učitelju!”)

¹⁷ “Nemoj me dulje zadržavati”, upozori ju, “jer još nisam užišao k Ocu. Idi, nađi moju braću i javi im da uzlazim svojem Ocu i vašemu Ocu, svojem Bogu i vašemu Bogu.”

¹⁸ Marija Magdalena ode javiti učenicima da je vidjela Gospodina i prenese im njegovu poruku.

Isus se pojavljuje pred učenicima

(Mt 28:16-20; Mk 16:14-18; Lk 24:36-49)

¹⁹ Te su se večeri prvoga dana u tjednu učenici sastali iza zaključanih vrata zbog straha od židovskih vođa kad odjednom među njih stane Isus. Pozdravi ih: “Mir vama!”

²⁰ Kad im je to rekao, pokaže im svoje ruke i bok. Učenici se razvesele kad ugledaju svojega Gospodina.

²¹ Isus im opet reče: “Mir vama! Kao što je mene poslao Otac, tako i ja šaljem vas.”

²² Zatim dahne u njih i reče: “Primate Svetoga Duha!

²³ Kojima oprostite grijehe, oprošteni su im. Kojima ne oprostite grijehe, nisu im oprošteni.”

Isus se pojavljuje pred Tomom

²⁴ Jedan od Dvanaestorice, Toma zvani Blizanac, nije tada bio s drugima.

²⁵ “Vidjeli smo Gospodina”, rekli su mu, a on odgovori: “Ne vjerujem sve dok ne vidim rane od čavala na njegovim rukama, dok u njih ne stavim prste i dok ne stavim ruku u ranu na njegovu boku.”

²⁶ Nakon osam dana učenici su ponovno bili skupa. Taj je put s njima bio i Toma. Iako su vrata bila zatvorena, Isus stane među njih i pozdravi ih: “Mir vama!”

²⁷ Zatim reče Tomi: “Daj ovamo prst; evo mojih ruku! Stavi ruku u moj bok. Ne budi više nevjernik. Vjeruj!”

²⁸ “Moj Gospodin i moj Bog!” uzvikne Toma.

²⁹ Isus mu reče: “Ti vjeruješ jer si me vidio. Ali blago onima koji me nisu vidjeli, a vjeruju.”

Svrha ove knjige

³⁰ Isusovi učenici vidjeli su kako Isus čini i mnoga druga čuda osim zapisanih u ovoj knjizi.

³¹ Ova su zapisana da vjerujete[†] da je Isus Mesija, Božji Sin, te da vjerujući u njega imate život.

21

Isus se pojavljuje pred sedmoricom učenika

[†] **20:31** U nekim rukopisima: *da i dalje vjerujete.*

¹ Poslije se Isus opet javio učenicima uz Tiberijsko jezero. Evo kako se to dogodilo:

² Ondje ih je bila nekolicina: Šimun Petar, Toma zvani Blizanac, Natanael iz Kane Galilejske, Zebedejevi sinovi te još dvojica učenika.

³ “Idem loviti ribu”, reče Šimun Petar.

“Idemo i mi”, rekli su oni i pošli s njim, ali cijele noći nisu ništa ulovili.

⁴ U zoru je Isus stajao na obali, ali učenici ga nisu prepoznali.

⁵ “Zar nemate ribe, djeco?” dovikne im on.

“Nemamo!” odgovore.

⁶ On reče: “Bacite mrežu s desne strane lađe i uhvatit ćete ih!” Tako su i učinili. Nisu mogli izvući mrežu zbog mnoštva riba koje su uhvatili.

⁷ Učenik kojega je Isus osobito volio reče Petru: “To je Gospodin!” Nato Šimun Petar opase gornju haljinu jer je bio slabo obučen, skoči u vodu i otpliva do obale.

⁸ Drugi su ostali u lađi. Dovuku mrežu punu riba do obale udaljene stotinjak metara.*

⁹ Kad su izišli na obalu, ugledaju ribu kako se peče na razgorjelu žaru i kruh.

¹⁰ “Donesite malo riba koje ste uhvatili”, reče im Isus.

¹¹ Šimun Petar ode i izvuče mrežu punu velikih riba na obalu: sto pedeset i tri velike ribe. Mreža se ipak nije rastrgala.

¹² “Dodite doručkovati!” reče im Isus. Nitko se od njih nije usuđivao pitati ga je li on uistinu Gospodin jer su znali da jest.

* **21:8** U grčkome: *dvjesto lakata*.

¹³ Isus uzme kruh, pa im ga daje. To učini i s ribom.

¹⁴ To je bilo već treći put Isus da se javio učenicima otkad je uskrsnuo od mrtvih.

Isusov razgovor s Petrom

¹⁵ Nakon doručka Isus upita Šimuna Petra: “Šimune, Ivanov sine, ljubiš li me više nego ovi?”

“Da”, odgovori Petar. “Ti znaš da te volim.”

“Onda pasi moje jaganjce”, reče mu Isus.

¹⁶ Ponovno ga upita: “Šimune, Ivanov sine, ljubiš li me?”

“Da, Gospodine,” reče Petar “znaš da te volim.”

“Onda pasi moje ovce”, reče mu Isus.

¹⁷ Još ga jedanput upita: “Šimune, Ivanov sine, voliš li me?”

Petar se ražalosti što ga Isus i treći put pita voli li ga. “Gospodine, ti sve znaš; znaš da te volim”, reče.

“Onda pasi moje ovce”, reče mu Isus.

¹⁸ “Zaista ti kažem, kad si bio mlad, mogao si činiti što si htio i ići kamo si želio; ali kad ostariš, raširit ćeš ruke i drugi će te opasati i voditi onamo kamo ne želiš ići.”

¹⁹ Isus mu je to rekao da bi mu navijestio kakvom će smrću proslaviti Boga. Zatim mu reče: “Slijedi me!”

²⁰ Petar se okrene i opazi da učenik kojega je Isus osobito volio, onaj koji se pri večeri nagnuo i upitao Isusa: “Učitelju, koji će te od nas izdati?” ide za njim.

²¹ Petar upita Isusa: “A što će biti s njime, Gospodine?”

²² Isus mu odgovori: “Ako hoću da on ostane dok ja ne dođem, što se to tebe tiče? Ti me slijedi!”

²³ Tako se među braćom raširio glas da onaj učenik neće umrijeti. Ali Isus nije rekao da on neće umrijeti, već samo: “Ako hoću da on ostane dok ja ne dođem, što se to tebe tiče!”

²⁴ Ovo je taj učenik koji je vidio te događaje i ovdje ih zabilježio. A svi mi znamo da je zapis tih događaja točan i istinit.

²⁵ Isus je učinio još mnogo toga i kad bi se sve redom zapisalo, mislim da sve te knjige ne bi stale ni u cijeli svijet!

Biblica® Open Knjiga O Kristu
Croatian: Biblica® Open Knjiga O Kristu (New Testament)

copyright © 1982, 1992, 2000 Biblica, Inc.

Language: Hrvatski

Contributor: Biblica, Inc.

Biblica® Open Knjiga O Kristu™

Biblica® Open Croatian New Testament™

Copyright © 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.

Creative Commons License

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible."

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Biblica® Open Knjiga O Kristu™

Biblica® Open Croatian New Testament™

Copyright © 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.

"Biblica" is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at <https://open.bible/contact-us>.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this

translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2025-05-03

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 2 May 2025 from source files dated 3 May 2025

425f468f-678a-5f93-aa41-2f775f4b1405